

6

Єдиному в державі підприємству з ремонту турбореактивних двигунів для сучасних бойових літаків — 75 років

«Яких заходів вживає Мінрегіон, щоб не допустити зростання тарифів на житлово-комунальні послуги? Як проходить підготовка до опалювального періоду?» — ці та інші запитання можна поставити гостю нашої редакції — першому заступнику міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, **Григорію Михайловичу СЕМЧУКУ**. Він відповідатиме на запитання читачів **21 серпня з 11.00 до 12.00** за телефоном: **230-06-90**. Також ви можете надсилати ваші запитання завчасно на адресу електронної пошти: imrich@ukcc.com.ua

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 20 СЕРПНЯ 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 150 (5036)

ЦИТАТА ДНЯ

ЕДУАРД СТАВИЦЬКИЙ:

«Думаю, що імпорт з Європи становитиме 2—2,5 мільярда кубометрів газу цього року, а наступного — не менш як 5 мільярдів».

Міністр енергетики та вугільної промисловості про поглиблення позитивної тенденції щодо диверсифікації імпорту блакитного палива

На дощі не сподіваймося

ПРОГНОЗ. Упродовж цього тижня погоду в Україні визначатиме область підвищеного тиску. На більшій території очікується спека без опадів. Про це на традиційному брифінгу повідомив заступник директора Українського гідрометеорологічного центру Анатолій Прокопенко.

«Дощів справді мало і для дозрівання врожаю, і для сівби озимих культур», — уточнив фахівець. Лише у західних областях спостерігатимуться короточасні дощі з грозами, шквалистим посиленням вітру до 15—20 м/с. Там буде трохи прохолодніше, ніж на решті території. Поліпшення ситуації очікується після 26 серпня, але тільки в західних регіонах України. У південних і східних регіонах до кінця серпня опадів не очікується, повідомляє РБК-Україна.

До 25 серпня у Криму, південних, східних, Дніпропетровській, Кіровоградській, більшості районів Полтавської, подекуди у Черкаській областях та на Закарпатті спостерігатиметься високий рівень пожежної небезпеки. Ситуація на річках України залишається стабільною, хоч є невелике зниження рівнів води — від 1 до 10 см.

ЦИФРА ДНЯ

578,023

млн доларів

становив з початку року у грошовому еквіваленті український експорт електроенергії до країн ЄС, Молдови та Білорусі

За експорт треба боротися

ЗУПИНКА НА МИТНИЦІ. Президент і Прем'єр у телефонному режимі розпочали діалог з росіянами щодо затримки вантажів на кордоні. Офіційні переговори та ситуація на в'їзді до сусідньої держави — головна тема номера

Як зриватимуть підкови з металевого коня

ЕКОЛОГІЧНИЙ ЗБІР. З 1 вересня, купуючи нові авто, власники будуть змушені платити за їх майбутню утилізацію

Віталій ЧЕПІЖКО,
«Урядовий кур'єр»

Відповідний закон уже підписав Президент держави і відразу запропонував внести зміни до нього. Насамперед, потрібно

скасувати коефіцієнти до ставок збору, зробити його єдиним для всіх легковиків, незалежно від об'єму двигуна та віку автомобілів.

Крім того, він доручив Кабміну вилучити норми, які не відпові-

дають міжнародним зобов'язанням країни перед СОТ. Про це йшлося під час прес-конференції генерального директора Всеукраїнської асоціації автоімпортерів і дилерів Олега Назаренка і представників імпортерів.

Відповідно до нового закону утилізаційний збір (екологічний) має становити від 4730 до 30 250 гривень залежно від віку автівки та об'єму її двигуна. Саме ця норма і кілька інших викликали невдоволення Пре-

зидента. На його думку, треба, щоб існував єдиний розмір збору.

На ці зауваження першим відреагувало Міністерство екології та природних ресурсів.

4

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 19 серпня 2013 року

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1066.2662
за 100 євро

RUB 2.4264
за 10 рублів

/ AU 108764.75

AG 1824.80

PT 121333.74

PD 60267.22

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Ніякий дефолт нам не загрожує

ПОЗИЦІЯ. Прем'єр-міністр розповів про заходи уряду, спрямовані на дотримання профіциту платіжного балансу

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Темами традиційного спілкування Прем'єр-міністра Миколи Азарова з користувачами соціальної мережі Фейсбук стали найактуальніші питання, якими нині живе держава. Безперечно, лідером тут стали торговельні проблеми, що виникли у вітчизняних експортерів під час перетину митного кордону з Російською Федерацією.

Суперечки нікому не потрібні

Глава уряду висловив переконання, що Україна і Росія вже найближчим часом зможуть врегулювати всі спірні питання, пов'язані з роботою митної служби. Для вирішення цього питання було привернуто увагу всього керівництва країни. Телефонном з російським колегою спілкувався Президент Віктор Янукович, до Росії терміново вилетіла українська урядова делегация на чолі з віце-прем'єр-міністром Юрієм Бойком.

«Він зустрівся з першим віце-прем'єр-міністром Росії Ігорем Шуваловим. Досягнуто домовленості про те, що з початку цього тижня представники митних служб обох країн відпрацюють всі питання, які на сьогодні належать до розряду невіршених, — сказав Микола Азаров. — Одне слово, триває абсолютно нормальна робота з урегулювання тих питань, які потребують додаткового погодження та розгляду». В тому, що такі рішення буде знайдено, Микола Азаров абсолютно впевнений.

Водночас його здивувала реакція деяких українських

Микола Азаров задоволений, що в Україні виготовляють, зокрема, й сучасні тепловози

політиків, які «з радістю та ентузіазмом розігрували тезу про нібито торгові війни між Україною і Росією».

«Можу відповідально заявити, що ніяких воєн не буде. А цим політикам я б порадив подумати: не вже в наших національних інтересах будь-які торгові війни з нашим найбільшим партнером?» — закинув опонентам Микола Азаров, додавши, що такі війни не відповідають й інтересам Росії.

«Тому ми повні рішучості докласти всіх зусиль для врегулювання наявних спірних питань. А наші люди повинні робити з усіх цих подій відповідні висновки», — завершив тему Микола Азаров.

ВВП має зрости

На цьому тлі фінансово-економічна стабільність — не лише науковий термін.

«Можу авторитетно заявити: ніякий дефолт Україні не загрожує. Уряд уживає цілу низку заходів, які дали б змогу вже зараз вийти на профіцит платіжного рахунку», — заявив Микола Азаров.

Він зазначив, що, згідно з даними Держстату, за липень зафіксовано зростання ВВП на рівні близько 2,5%. «Це дуже втішний показник. А загалом за сім місяців вирівнявся показник ВВП. Думаю, що ми до кінця року вийдемо на невелике, але таки його зростання. Це дуже важке завдання, та думаю, що ми з ним упорасмося», — зазначив глава уряду.

Великою мірою цьому сприяє відродження великих промислових об'єктів, у чому Прем'єр переконався під час робочої поїздки на Луганщині, повідомляє департамент

інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну. Перебування там залишило у Миколи Азарова позитивні враження про зміни на краще. Насамперед

Ми сповнені рішучості докласти всіх зусиль для врегулювання наявних спірних питань. А наші люди повинні робити з усіх цих подій відповідні висновки.

він відзначив активне відродження найбільшого підприємства в області — Луганського тепловозобудівного заводу.

Зокрема главі уряду було продемонстровано новий зразок 3-секційного вантажного магістрального теплового локомотива. «Дуже тішить, що, крім розширення виробничої діяльності, завод розробив і

створив новий зразок теплового локомотива, який вже пройшов понад 6 тисяч кілометрів», — сказав Микола Азаров.

Коли економія шкодить

Не забарилася й прем'єрська реакція на вибух в одному з житлових будинків Луганська. Так, найближчим часом буде проведено перевірку житлових будинків, де встановлено індивідуальне опалення. Відповідні вказівки було дано у зв'язку з почастішанням вибухів газу в житловому секторі.

«Попередній уряд активно проводив кампанію встановлення індивідуального опалення. І тепер ми маємо дуже складну ситуацію, коли в будинках, де нема необхідної вентиляції, витяжки, було встановлено газове обладнання, і за останні кілька років відбулося понад 20 аварій», — підкреслив Микола Азаров, назвавши переобладнання непристосованих приміщень міною уповільненої дії.

Крім того, це призводить до значного погіршення рен-

на третину менше. Ось приклад, коли абсолютно неадекватне рішення призвело не лише до економічних втрат, а й, на превеликий жаль, до трагедій», — заявив Микола Азаров.

Тож перевірки підлягатимуть усі будинки, де встановлено індивідуальне опалення, а також буде проведено роботи з поліпшення системи вентиляції.

Це питання безпосередньо пов'язано і з тарифним питанням. Уряд був змушений втрутитися в безчинства місцевих органів влади, які ухвалили необґрунтовані рішення з підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги для населення, і домігся їх скасування. «Після втручання уряду більш ніж у 20 населених пунктах було скасовано рішення про підвищення тих чи інших тарифів», — уточнив Прем'єр.

Проблема тарифів не така проста, як здається на перший погляд. У деяких випадках підприємства намагаються вийти на беззбиткову роботу найпростішим шляхом підвищення тарифів.

«Наше ж завдання — створити такі умови, за яких підприємства передусім зменшать невіршених витрати, реально займуться енергозбереженням. І лише після проведення всіх цих заходів можна брати розрахунки і дивитися об'єктивні чинники, які можуть бути враховані під час прийняття рішень, — сказав Микола Азаров, зазначивши, що одним із таких чинників, наприклад, є зростання зарплати. — Заробітна плата — складова частина будь-якого тарифу, і на підприємстві вона може підвищуватися або за рахунок економії інших витратних статей або за рахунок наших людей».

Тіньовики крадуть і в держави, і в себе

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ДОТРИМАННЯ ЗАКОНУ. Понад 93% суб'єктів господарювання, перевірених Міндоходів, допускають порушення трудового законодавства щодо своїх співробітників. Найпоширенішими залишаються «тіньові» зарплати та нелегальне використання праці людей. За результатами перевірок порушникам донараховано 217 мільйонів гривень податку на доходи фізичних осіб.

У Міністерстві доходів і зборів підкреслюють, що несумлінні роботодавці найбільшої шкоди завдають самим працівникам, адже неналежне оформлення трудових відносин позбавляє людей можливості захисту своїх прав і не дає змоги напрацювати стаж, необхідний в майбутньому для призначення пенсійних виплат.

Також виявлено понад 49 тисяч найманих працівників, які працювали без жодного оформлення трудових відносин з роботодавцями. За такі порушення до бюджету сплачено 8,8 мільйона гривень податку.

Додаткових 10 мільйонів гривень надійшло до бюджету і від громадян, які працювали самостійно без дозвільних документів. Після співбесід із фахівцями Міндоходів за 7 місяців цього року понад 25 тисяч таких осіб офіційно зареєструвалися підприємцями і сплатили належну суму податку.

Загалом за цей період до бюджету надійшло 40,6 мільярда гривень податку на доходи фізичних осіб. Це на 2,7 мільярда гривень перевищує показник відповідного періоду торік, повідомляє прес-служба відомства.

Для соціального хліба борошна достатньо

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. Аграрний фонд продовжує здійснювати товарні інтервенції борошном для виробництва соціальних сортів хліба. З початку року хлібопекарські підприємства придбали в

Аграрного фонду понад 200 тисяч тонн борошна для виготовлення такої продукції.

Нині загалом 214 хлібопекарських підприємств закуповують борошно в Аграрного фонду. Найбільше його поставляють для пекарів Києва та Харківської області — понад 15 тисяч тонн. Черкаська,

Донецька та Одеська області отримали в межах 13 тисяч тонн борошна. Дніпропетровська, Київська, Луганська та Запорізька області придбали майже по 10 тисяч тонн кожної. Ціна борошна для пекарів залишається незмінною з 2012 року та меншою за ринкову, повідомляє прес-

служба Мінагрополітики. Протягом першого півріччя Аграрний фонд постачав борошно на хлібопекарські підприємства за ціною, в середньому на 10% нижчою за ринкову, що дало змогу в повному обсязі задовольнити попит на сорти хліба масового вжитку за доступними цінами.

Україна входить до п'ятірки найбільших виробників меду

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ПОКАЗНИКИ. Україна увійшла до п'ятірки країн з найбільшим виробництвом меду в світі. Так, лише за минулий рік бджолярі виробили понад 70 тисяч тонн цього продукту, 13 з них експортували за кордон. А це на 35% більше, ніж позаторік.

І цього року галузь продовжує динамічно розвиватися. Про це заявив директор департаменту тваринництва Міністерства аграрної політики та продовольства Андрій Геть.

«Україна має розвинене бджільництво та входить у п'ятірку країн з найбільшим виробництвом меду. І попри високий статус, галузь бджільництва продовжує

динамічно розвиватися. Зокрема зростає виробництво та експорт цієї продукції», — зазначив фахівець.

«Мед — важлива експортна продукція, яка має попит на зовнішніх ринках. Основні імпортери — Німеччина, Росія, Сполучені Штати Америки, Австрія та Польща», — цитує слова директора департаменту прес-служба Міністерства

аграрної політики та продовольства.

Фахівець також зазначив, що зростання експорту меду триває і цього року. За перше півріччя 2013-го Україна вже експортувала 7,9 тонн меду, що на 26% більше, ніж за аналогічний період торік. Такі показники стали чудовим подарунком до професійного свята, яке відзначали вчора, — Дня пасічника України.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Про торгові війни в жодному разі не йдеться

АКЦЕНТ. Робочі групи України й Росії працюють над механізмом повернення митних процедур до оптимального режиму сприяння взаємній торгівлі

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Останні дні виявилися спекотними як у прямому, так і в переносному сенсі. Вище керівництво держави тримало та й продовжує тримати руку на пульсі надчутливого для країни питання — експорту вітчизняних товарів до Російської Федерації.

Так, Прем'єр-міністр Микола Азаров у телефонному режимі обговорив зі своїм тамтешнім колегою Дмитром Медведевим актуальний стан торговельно-економічних відносин між країнами, а також ускладнення, які виникли у митному оформленні окремих видів вантажів, що постачаються з України до Росії.

Співрозмовники висловили спільне переконання, що про торговельні війни між Україною і Росією в принципі не може йтися. Глава вітчизняного уряду із задоволенням зазначив, що робота уповноважених робочих груп сторін, яка інтенсивно відбувалася упродовж вихідних, виявила істотний прогрес у цій сфері.

Сторони переконані, що питання буде оперативного врегульовано в інтересах взаємовигідної двосторонньої співпраці. Окремо прем'єри зазначили: спекуляції навколо того, що ускладнення, пов'язані з інтеграційними процесами двох країн, — безпідставні, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету.

Микола Азаров і Дмитро Медведев домовилися, що на початку тижня зустрінуться керівники митних служб України та Російської Федерації, й у спокійному режимі працюватимуть над вирішенням питання повернення митних процедур до оптимального режиму, який сприяє взаємній торгівлі.

Питання дуже чутливе

Свою стурбованість ситуацією на адресу глави російської держави висловив у телефонному режимі й Президент Віктор Янукович. Водночас колеги обговорили питання двостороннього порядку денного, зокрема тему проведення Українсько-Російської міждержавної комісії під головуванням президентів.

Сформована урядом робоча група з опрацювання проблемних питань українсько-російського торговельно-економічного співробітництва розпочала діяти, перші результати її роботи можна очікувати вже найближчим часом, заявив віце-прем'єр-міністр Юрій Бойко.

Отримано відповідні документи, проведено перего-

Невдовзі ця смакота повернеться до російського споживача

вори з першим віце-прем'єром Російської Федерації Ігорем Шуваловим та керівником Федеральної митної служби Росії Андрієм Бельяніновим. На початок тижня заплановано зустріч відповідного керівництва з українського боку та керівництва ФМС Росії для з'ясування всіх нюансів, які заважають нормальним торговельно-економічним відносинам наших країн.

За інформацією Юрія Бойка, на зустрічі з першим віце-прем'єром Росії та головою ФМС було досягнуто домовленості, що більшість питань із пропуску залізничним транспортом українських товарів на територію

торій. Про це в Москві після зустрічі з главою Росспоживнагляду Геннадієм Онищенком повідомив міністр аграрної політики та продовольства Микола Присяжнюк.

«Зауважень від Росії, що стосуються безпечності продуктів харчування, на сьогодні немає. Я впевнений, що найближчим часом буде прийнято рішення безпосередньо щодо кондитерської продукції. Для цього на переговорах ми підписали протокол, що передбачає створення російсько-української комісії, яка працюватиме над гармонізацією стандартів і вимогами до маркування

Російська сторона акредитує в Україні 5 лабораторій. Опісля буде перевірено українські заводи, до продукції яких було висунуто вимоги.

Російської Федерації буде вирішено вже найближчим часом. Стосовно фур і вантажів, які перевозять автомобільним транспортом, переговори також не відкладатимуть у довгу шухляду.

Віце-прем'єр-міністр зазначив, що вирішення питання з митним оформленням вантажів під час перетину українсько-російського кордону надзвичайно важливе і чутливе з огляду на значний товарообіг між країнами, повідомляє прес-служба віце-прем'єра.

Виробництво — під контроль

На сьогодні Росія не має зауважень до безпечності українських продуктів харчування. А вітчизняні кондитерські вироби повернуться на ринок РФ після перевірок відповідних заводів. Для цього в Україні атестують 5 спеціальних лабора-

торій», — зазначив міністр.

Російська сторона акредитує в Україні 5 лабораторій. Опісля буде перевірено українські заводи, до продукції яких було висунуто вимоги. Уже після цього вітчизняна кондитерська продукція зможе повернутися на ринок Росії, але під жорстким контролем процесу виробництва.

«Я переконаний, що це буде здійснено у стислі терміни. Загалом ми задоволені переговорами, був конструктивний діалог, знайдено взаєморозуміння», — додав Микола Присяжнюк.

Україна вже найближчим часом підготує чіткий план заходів, реалізація яких дасть змогу розв'язати проблеми ввезення вітчизняних товарів у Російську Федерацію, заявив на брифінгу міністр економічного розвитку і торгівлі Ігор Прасолов.

На вимогу Прем'єр-міністра розроблено чіткий план дій для сприяння вирішенню тих питань, які виникли на митному кордоні. При цьому в жодному разі не йдеться про торговельну війну. Уряд робитиме все можливе, щоб ситуація з експортом товарів вітчизняних виробників до РФ вирішилася якнайшвидше, цивілізованим шляхом і в рамках чинного законодавства.

«Я нічого не чув, щоб Росія говорила про торгову війну. Ми говоримо лише про конкретні питання, які повинні вирішити», — уточнив Ігор Прасолов. А Мінекономрозвитку тісно співпрацює з Федерацією роботодавців України, проводить моніторинг та аналізує всі звернення вітчизняних виробників.

Підтвердження ж про вміст у продукції «Рошен» токсичних речовин не надходило. А Україна і Росія змогли домовитися про розв'язання проблеми постачання української кондитерської продукції в РФ. «Ми знайшли взаєморозуміння з російською стороною. Перше — створено робочу групу, яка займатиметься питаннями постачання харчовою продукцією з України. Друге — буде проведено акредитацію кількох українських лабораторій, аби наш товар проходив експертизу ще до перетину кордону. Третє — домовлено про інспекцію українських підприємств російськими фахівцями», — підтвердив Ігор Прасолов.

Водночас російська сторона підтвердила невідповідність вмісту української кондитерської продукції складу, заявленому на етикетках. Сказати, що саме не влаштувало російську сторону в солодошах, поки що складно, бо офіційних документів Москва ще не надала.

ПРОШУ СЛОВА!

Не чіпайте бойові «раритети»

Свідокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

— А борщ сьогодні у нас буде?

— Буде, якщо зараз швиденько встанеш з дивана і пройдешся до базару. Тримай список!

— І що ти тут написала? — ліниво потягнувся благовірний. — Так-так, сметана, морква, буряк, капуста, порібрика, дві авіаційні бомби... Що?! Ну й жартики у тебе! Якби й справді на базарі бомби продавали, знаєш, скільки б вони коштували?!

— «Беушні», 1940 року випуску, 100 гривень за штуку, — незворушно відповіла дружина, не припиняючи відмивати сковорідку. — Сусідка вже чергу зайняла, ти будеш за нею. Знайомий її знайомих продає, я на звороті адресу записала.

— Ти збожеволіла?! — підкинуло чоловіком. — Навіщо вам, мирним жінкам, бомби? Та ще й авіаційні!

— У хазяйстві все знадобиться! Чому б і не купити, якщо так дешево продають? Може, я феєрверк хочу влаштувати!

З багаторічного сімейного досвіду чоловік знав: якщо дружина починала говорити грізним голосом своєї мами, відмовити її від найбезглуздішої ідеї не вдасться. Та й сковорідка у її руці — дуже переконливий аргумент... Тож мовчки узяв список і приречено посунув у бік базару.

На цьому місці хочу заспокоїти читачів: жодної з 39 авіаційних бомб, котрі намагався продати 24-річний чернівець, ні наш боязливий сусід, ні його сусідка не придбали: на щастя, потенційних покупців випередили працівники міліції, котрим стало відомо про екстремальну оборудку.

«Раніше молодик жодних справ із законом не мав. Цікавився артефактами воєнних часів, займався пошуковою роботою там, де колись точилися запеклі бої. Таким чином натрапив на місце розташування складів авіаційної частини. Почав копати і знайшов «раритети», — розповіли працівники сектору зі зв'язків із громадськістю УМВС України в Чернігівській області. Будь-яка людина, котра цінує і власне, і чуже життя, повідомила б про небезпечні знахідки спеціалізованим службам. Та молодик вирішив на них... підзаробити. Вириг, наче картоплю, і переніс до лісу, де й замаскував. Потім, бажаючи збути товар оптом — за 4 тисячі гривень, почав шукати покупця». Останній незабаром знайшовся. Хотілося б знати з якими намірами він зібрався придбати авіаційні бомби: невже теж феєрверка забажав?

Чоловіки вже вдарили по руках, як нагрянули правоохоронці. Експерти-піротехніки, оглянувши зловісне послання далекої війни, визначили, що перевозити його небезпечно, оскільки ймовірність вибуху дуже висока. Тож, уживши всіх запобіжних заходів, вміст схованки підірвали у лісі.

Просто дивовижно, як пощастило молодикові, котрий лишився живим і неушкодженим, потривоживши справжні бойові припаси. Та відповісти за незаконні дії з вибухонебезпечними предметами йому все ж таки доведеться. У всякому разі буде вдосталь часу, щоб розумно визначитися зі своїми життєвими пріоритетами.

Поліграфія розширює обрії

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

ЕКСПОЗИЦІЯ. За ініціативи Кабінету Міністрів у стінах Національного комплексу «Експоцентр України» з 17 по 20 вересня відбудеться 19-та Міжнародна виставка «Поліграфія-2013». Це один із найпрестижніших щорічних заходів, відзначений знаком визнання Всесвітньої асоціації виставкової індустрії. За роки незалежності кількість представлених там суб'єктів видавничо-поліграфічної галузі зростає всемеро.

Для участі у виставці зареєструвалося понад 5 тисяч підприємств, які працюють на зношеному поліграфічному обладнанні. Зважаючи на це, організатори запросили й виробників поліграфічного обладнання та його постачальників, поліграфічні підприємства та компанії видавничої галузі, виробників етикеток і упаковок.

«Пенсійне забезпечення громадян у 2013 році. Відповіді на актуальні запитання». Гостем редакції буде **Владислав Геннадійович МАШКІН**, директор департаменту пенсійного забезпечення Пенсійного фонду України. Поставити свої запитання ви зможете 22 серпня з 11.00 до 12.00 за телефоном 230-06-90. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

«Актуальні питання про оренду землі, форми та розміри оплати за оренду, її встановлення та зміни, порядок укладення, зміни та припинення договору оренди». Гостем редакції буде заступник голови Державного агентства земельних ресурсів України **Євген Сергійович БЕРДНІКОВ**.

Поставити свої запитання ви зможете **20 серпня з 11.00 до 12.00** за телефоном: **230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 липня 2013 р. № 514
Київ

Про затвердження обсягів формування державного інтервенційного фонду у 2013/14 маркетинговому періоді

Відповідно до підпункту 9.3.1 пункту 9.3 статті 9 Закону України «Про державну підтримку сільськогосподарства України» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Затвердити обсяги формування державного інтервенційного фонду у 2013/14 маркетинговому періоді згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2013 р. № 514

ОБСЯГИ формування державного інтервенційного фонду у 2013/14 маркетинговому періоді

Об'єкти державного цінового регулювання	Обсяги формування, тис. тонн (мінімальні)
Пшениця тверда та м'яка, зерно суміші пшениці та жита (меслин)	1052
Жито	90
Ячмінь	20
Цукор-пісок (буряковий)	355,6
Кукурудза	40
Молоко сухе	6
Масло вершкове	18
Гречка	34,6
Овес	22,4
Просо	20
Горох	15

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 1 серпня 2013 р. № 523
Київ

Про внесення змін до Положення про Всеукраїнську міжвідомчу координаційно-методичну раду з правової освіти населення

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести до Положення про Всеукраїнську міжвідомчу координаційно-методичну раду з правової освіти населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня 1995 р. № 366 «Про Програму правової освіти населення України» (ЗП України, 1995 р., № 8, ст. 198; Офіційний вісник України, 2011 р., № 45, ст. 1844), такі зміни:

в абзаці другого пункту 5 слово «МОНмолодьспорту» замінити словами «МОН, Міністерства молоді та спорту», а слова «Держмолодьспорту» і «заступник головного редактора газети «Урядовий кур'єр»,» виключити; пункт 7 викласти у такій редакції:

«7. До участі в роботі Ради можуть залучатися в установленому законодавством порядку представники громадських об'єднань, статутами яких передбачено їх участь у правовій освіті населення.»

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 1 серпня 2013 р. № 525
Київ

Про внесення змін у додаток 10 до постанови Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 р. № 268

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

Внести у додаток 10 до постанови Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 р. № 268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» (Офіційний вісник України, 2006 р., № 10, ст. 632; 2007 р., № 37, ст. 1455, № 67, ст. 2584; 2010 р., № 92, ст. 3260) такі зміни:

позичію	2054»
«Завідувач сектору	
замінити такою позицією:	
«Завідувач самостійного сектору	2075»;
доповнити додаток після позиції	
«Завідувач самостійного сектору	2075»
такою позицією:	
«Завідувач сектору у складі департаменту,	
управління	2054».

Прем'єр-міністр України **М. АЗАРОВ**

УРЯДОВИЙ КОНТАКТНИЙ ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

Чим менше папірців, тим кращий бізнес-клімат

СОЦІАЛЬНИЙ ПРОЕКТ. Що робить влада для громади

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Забезпечити сприятливі умови для розвитку малого і середнього підприємництва — таким нині є одне з пріоритетних завдань уряду. А отже, кількість дозволів за останній час скоротилася майже в 9 разів — з понад 1200 до 141. Відкриваються центри надання адміністративних послуг за принципом «єдиного вікна». Віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул вважає такий підхід ефективним інструментом подолання бюрократії та корупції у відносинах між державою та громадянами. За повідомленням управління взаємодії з громадськістю Урядового контактного центру, з початку цього року на урядову телефонну «гарячу лінію» від представників малого та середнього бізнесу надійшло 689 звернень з 27 регіонів країни, що майже вдвічі менше порівняно з аналогічним періодом минулого року.

Найчастіше просили пояснити процедури здійснення підприємницької діяльності, сплати страхових внесків до Пенсійного фонду, діяльності службових осіб та оподаткування. Також зареєстровано 120 скарг на дії посадовців переважно від жителів Києва, Донецької, Дніпропетровської, Одеської, Харківської, Миколаївської, Київської, Луганської областей та Автономної Республіки Крим.

Завдяки зверненню на урядову телефонну «гарячу лінію» вирішено питання жительки села Кумати Миколаївської області щодо отримання свідоцтва платника податку. Вона вже зверталася до Первомайського ОДПІ Головного управління Міністерства доходів і зборів у Миколаївській області, однак безрезультатно. Міндоходів розглянуло звернення та повідомило, що заявниця отримала свідоцтво платника податку.

А підприємець з Краснодона Луганської області звернувся з проханням посприяти у прискоренні видачі йому державного акта

на земельну ділянку, необхідного для здійснення підприємницької діяльності. Виконавчий комітет Краснопольської міськради вирішив питання позитивно, заявник отримав державний акт.

Киянин поскаржився на недбале виконання службових обов'язків реєстратора управління Пенсійного фонду. Йому видали витяг з Єдиного державного реєстру юридичних та фізичних осіб підприємств, де не були зазначені дані з Пенсійного фонду про реєстраційний номер платника єдиного внеску. Головне управління Пенсійного фонду України в місті Києві розглянуло звернення та повідомило, що дані про реєстраційний номер платника єдиного внеску було внесено.

Моніторинг свідчить, що кількість звернень від суб'єктів господарювання, які потребували фахових роз'яснень та зверталися зі скаргами, зменшилася вдвічі. Поліпилися і якість та швидкість розгляду й опрацювання скарг та запитів. Проте заспокоюватися ще

рано, у підприємців чимало проблем у веденні бізнесу, отже діалог між владою та бізнесом має тривати.

Фахівці центру радять: якщо ви підприємець або плануєте створити власний бізнес, ваші права було порушено або маєте пропозиції щодо вдосконалення бізнес-клімату в країні, звертайтеся на урядову телефонну «гарячу лінію». Ваше звернення надішлють до відповідного органу виконавчої влади, який має надати вичерпну відповідь з порушеного питання. Також ви можете зареєструвати звернення на веб-сайті Урядового контактного центру <http://ukcc.gov.ua/>.

За період з 12 по 18 серпня на урядову телефонну «гарячу лінію» та через Інтернет надійшло 11 808 звернень.

0-800-507-309

www.ukcc.gov.ua

Урядова телефонна «гаряча лінія» працює, крім неділі та святкових днів, за таким графіком: **понеділок–п'ятниця — з 8:00 до 21:00, субота — з 8:00 до 19:00.**

Як зриватимуть підкови з металевого коня

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

На його сайті оприлюднено власний законопроект, який передбачає обмежити утилізаційний збір такими розмірами: 5500 гривень для легковиків і 11 тисяч гривень для решти автомобілів. Про їхній вік і потужність не йдеться.

Ціна утилізації

З тим, що утилізаційний збір має бути єдиним для всіх легковиків, погоджуються і в Асоціації автоімпортерів та дилерів. Проте запропоновану чиновниками суму називають надто великою. «Для порівняння, у Німеччині також існує утилізаційний збір. Але там він становить 100 євро», — каже Олександр Тимофеев, гендиректор АВТ «Баварія». У відповідь автоімпортери готують свій законопроект. Вони хочуть зменшити новий податок до тисячі гривень. Ще одне їхнє побажання: відтермінувати запровадження цього збору хоча б до наступного року. Цей проект сподіваються подати на розгляд Верховної Ради уже 2 вересня.

Черговий пункт, який не влаштовує ні імпортерів автомобілів, ані Президента, — це вибірковість застосування утилізаційного збору. Згідно з ним, сплачувати новий податок зобов'язані всі імпортери авто. А от вітчизняні виробники зможуть його уникнути. За умови, що гарантуватимуть самостійну утилізацію машин. Ця норма викликає незрозуміння з боку ім-

портерів, критика пролунала і від Євросоюзу.

Цей пункт порушує зобов'язання, взяті нашою державою при вступі до СОТ. Він створює нерівні умови для вітчизняних виробників та імпортерів. За словами Олега Назаренка, Президент країни у своєму дорученні зобов'язав цю норму скасувати. А тому, найімовірніше, платитимуть усі: і виробники, й імпортери.

Крім того, всі сходяться на тому, що потрібно напрацювати механізм компенсації українцям вартості транспортних засобів, переданих на утилізацію.

Та коли всі ці зміни буде внесено, поки що не відомо. Очевидно лише одне: з вересня утилізаційний збір запровадять на повну, відповідно зросте вартість іноземних автомобілів. Навіть для того, щоб прийняти зміни, ініційовані Мінприродою, потрібен час. Експерти й досі не впевнені, що запровадження цього податку позитивно вплине на екологію країни чи щось змінить у процесі утилізації авто. Сумніваються вони і в тому, що після запровадження збору справді будуватимуться утилізаційні центри, а українці масово звозитимуть туди свої автівки. Адже замість того, щоб віддати під прес залізного коня, можна розібрати його на частини, а рештки здати на металобрухт.

Наш варіант

Кардинально протилежної точки зору дотримуються пред-

Утилізувати є що, а куди піде метал?

ставники української автомобільної корпорації «УкрАВТО». На їх думку, з прийняттям утилізаційних законів створюються умови для додаткового захисту українського ринку напередодні підписання угоди про асоціацію з Євросоюзом та угоди про зону вільної торгівлі. «Зняття і так не дуже міцних бар'єрів на шляху товарів з Європи призведе до того, що Україна може перетворитися на звалище європейського металобрухту», — зауважує в коментарях для ЗМІ заступник голови правління корпорації «УкрАВТО» з виробництва автомобілів Олег Папашев. За його словами, введення утилізаційного збору дасть можливість знайти підстави для досягнення повного паритету з Росією щодо взаємного постачання автомобілів. «Запровадження Росією з вересня минулого року утилізацій-

ного збору, в тому числі на українські автомобілі, призвело практично до повної зупинки експорту автомобілів з України. Сьогодні автомобілі з Росії постачаються на український ринок без сплати утилізаційного збору. Імпорт в 5 разів перевищує експорт автомобілів з України, — аргументує Папашев і додає: — У Росії 22 світові іноземні бренди організували своє виробництво і збирають 36 нових моделей автомобілів».

Тільки от зарубіжних автовиробників перспектива введення в Україні утилізаційного збору поки що ніяк не стимулює на відкриття у нас своїх заводів зі збірки автомобілів.

Про європейську практику системи утилізації транспортних засобів та про те, як впроваджуватиметься утилізаційний збір в Україні, його особливості, читайте у найближчих номерах.

Журналісти «Урядового кур'єра» у вихідні побували на українсько-російському кордоні у трьох пунктах пропуску і поспілкувалися з водіями фур. Усі повідомляють про упереджене ставлення російських митників до будь-яких вантажів з України, що прямують до Росії. Транзит пропускають без особливих перешкод.

Харківщина. Водії фур непокояться за долю вантажів по той бік кордону

**Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»**

Налікані тривожними повідомленнями про транспортний колапс на українсько-російському кордоні, до пункту пропуску Гоптівка ми готувалися добиратися, долаючи затори із колон зупинених фур. Та попри наші побоювання, траса Харків — Белгород була на диво майже порожньою. А на самій Гоптівці проходили митне оформлення у звичайному режимі всього дві багатотоннажні вантажівки, навіть звичних для цієї пори року легкових автовок з відпочивальниками-росіянами, що прямують зазвичай до Криму, було мало.

І доки ми разом із прес-секретарем Харківського прикордонного загону Олександром Москвіним та старшим прикордонних нарядів у міжнародному пункті пропуску Гоптівка Юрієм Неприлюком прямували в сектор проходження великогабаритних автомобілів, обидві великовантажівки, що там стояли, пройшовши швиденько відповідні митні процедури, попрямували на російський бік. Наступну фуру довго чекати не довелося. Хвилин через п'ять в розчинені прикордонні «ворота» заїхав великоваговик, а за ним одна за одною прибули дві автоцистерни.

Знайомимося з водієм автоцистерни Анатолієм Северюком і цікавимося у нього, що куди він везе. Водій розповів, що їде в Росію з цукровим

сиропом. І поки на нашому боці кордону, то все гаразд, а ось що буде з його вантажем, коли він перетне українсько-російський кордон і опиниться на другому боці, не знає. Тому побоюється. Адже колеги-водії, а це 20 таких, як у нього, величезних бочок з дистильованим гліцерином, вже кілька днів стоять на кордоні у Білих Берегах, що в напрямку Брянська. Їх там, за словами Анатолія, пропустили через російський кордон, але загнали на митницю, і тепер вони стоять без будь-якого руху ще з минулого четверга. Також Анатолій розповів, що нині значно легше перетинати російський кордон тим фурам, що транзитом прямують з українським товаром у Казахстан, Узбекистан чи інші країни. А в тих його колег, що везуть продовольчі та промислові групи українських товарів у Росію, виникають проблеми. Буквально перед ним кордон у пункті пропуску Гоптівка перетнув товариш, який повіз у Росію кабель, то він уже зателефонував йому і розповів, що його вантаж зупинили для проведення замірів і таке інше.

Чув Анатолій Северюк і про те, що в Бачевську днями була 18-кілометрова черга з українських фур. Він пояснив, що це напрямком українсько-російського кордону в Сумській області. Йому також сказали, що за ніч цю чергу «розсмокнути». І стояла вона на російському боці кордону.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Російський блок-пост

Водій автоцистерни Ігор Мартиненко (ліворуч) знає, що українські вантажівки стоять тільки з російського боку кордону, а старший прикордонних нарядів Юрій Неприлюк (праворуч) каже, що накопичення транспорту з українського боку відсутнє

— А чи готувалися самі до того, що й ваш товар можуть пригальмувати в Росії на невизначений час? Запаслися, наприклад, якимись харчами?

— Та де там, — бідається Анатолій. — Я виїхав з дому із Вінниці у вівторок і поки шукав завантаження своїй фурі українським товаром, у Росії оголосили справжню торгову війну. Я до цього зовсім не готовий, бо думав, що швидко повернуся. Завантажили мене у Дніпропетровську, а до Курська, куди прямував, недалеко. Тому багато харчів із собою не брав. Тепер хвилююсь, як воно буде.

— А що ви везете в Росію? — запитує у водія чергової фури

Ігоря Мартиненка, який вслід за Анатолієм заїхав у пункт пропуску.

— Везу із Запоріжжя абразивний матеріал. Учора ввечері виїхав і сьогодні вже на кордоні. Потрібно ще подолати близько тисячі кілометрів. Кінцевий пункт — Ленінгорськ, а розмитнення вантажу буде тут.

За словами Ігоря, він завантажувався в Запоріжжі спокійно, бо коли почув про величезні черги на кордонах, зателефонував диспетчерові. Той запевнив його, щоб не хвилювався, оскільки їхні вантажі росіяни пропускають. Але Ігор зустрів свого колегу, що повертався з Росії, перед Харковом, і той попередив, що наших нікуди не пропускають,

усі стоять на російському боці, бо там ніхто нічого не оформляє. Але Ігор сподівається на краще...

Решта водіїв, з якими довелося зустрітися у Гоптівці, також намагалися не впадати у відчай. Тим більше, що жодних черг ні в нашій присутності, ні, як стверджують прикордонники, в інші дні на цій ділянці українсько-російського кордону не було.

— Такої проблеми, як накопичення транспортних засобів, у нас немає, — пояснює Юрій Неприлюк. — За добу через наш пункт пропуску проходять від 100 до 200 вантажівок. А на оформленні в літній період перебуває максимум 30 машин, що цілком нормально.

Сумщина. Черг немає. Нарікання є

**Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»**

Останніми днями тема прикордонних взаємин стала такою актуальною, що лише байдужий не обговорював її. Ось тільки точки зору — діаметрально протилежні: від нищівної критики на адресу російської сторони у навмисному блокуванні й затягуванні митного огляду до цілковитого спростування будь-яких проблемних питань. Що ж саме діється на сумській ділянці кордону, яка становить понад 560 кілометрів і є своєрідним індикатором у відносинах з російським сусідом?

Неділя. 10-та ранку. Біля міжнародного пункту пропуску Бачівськ — Троебортне майже порожньо. Щойно під'їхали дві фури, приєднавшись до ще двох, які чекали своєї черги. І це у вихідний день, коли водії-далекобітники намагаються пройти всю процедуру прикордонно-митного контролю, аби з понеділка розпочати звичну роботу з безпосередньої доставки вантажів. Іншими словами, саме час пік.

Знайомимося з водієм великотоннажного автомобіля з чернівецькими номерами. Олександр Подря охоче розповідає, що трудиться на одній з відомих фірм, де виготовляють спортивне спорядження, зокре-

Ось такі «черги» з кількох автомобілів на пунктах пропуску в Бачівську та Юнаківці

ма лижі. У кілька російських міст везе їх тисячі пар — хоч і не сезон, але, як кажуть, готують сани, чи то пак лижі, влітку. Настрій робочий. Переконалий, що українських прикордонників і митників пройде швидко і без проблем. А ось що стосується росіян, то співрозмовник не впевнений. Якщо раніше огляд на російському боці займав лише добу, то нині — утричі довше. Чому так виходить, Олександр не розуміє. До того ж, правоохоронці сусідньої держави не пред'являють якихось особливих претензій. Але

стало більше уточнень та розвантажень-завантажень, повторних перевірок документів. Зрештою вантаж пропускають, але почуваєшся після цього так, ніби вчинив щось протизаконне.

А ось у водія з Молдови Василя Мартноса та його колеги зі Словенії Олександра Драгичевича таких проблем немає. Обидва везуть у Росію побутову техніку і прикордонними проблемами не переймаються. Переконані, що за кілька годин уже будуть на території Брянської області й до понеділка дістануться

перших російських міст, де на них чекають. Водночас відзначають чітку і злагоджену роботу українських прикордонників і митників — з ними не було і немає жодних проблем.

Спілкуючись із водіями, дізналися, що, виявляється, у російських митників є щось на кшталт норми чи плану з пропуску автомобільної техніки. Виконали завдання — байдуже, хто і скільки чекає в черзі. Тож цілком можливо, що і цей чинник певною мірою впливає на «погоду» на кордоні.

У пункті пропуску Юнаківка — Суджа чергу створювали дві фури. Але водій однієї з них, який представився Василем, повідомив, що чекає від власника вантажу додаткові документи, а інший, з Ужгорода, вирішив відпочити — до цього провів за кермом майже 16 годин.

Тим часом на протилежному боці дороги вишикувалася чимала вервечка автомобілів, які щойно перетнули російсько-український кордон. Серед водіїв, які пили каву і відпочивали перед новим трудовим днем, Іван Яцишин з Кам'янця-Подільського, що на Хмельниччині. Кілька днів тому він в'їжджав до Росії в пункт автомобільного пропуску Катеринівка Глухівського району з побутовою технікою і не відчув проблем. Каже, що чув по радіо про затори на тих чи тих ділянках, однак сам не зіткнувся з цим.

Опісля випало поспілкуватися з начальником відділу прикордонної служби пункту Юнаківка майором Юрієм Михайлюком. Він ознайомив з роботою підлеглих, а про черги сказав, що у них усе спокійно. А ще розповів, що кілька днів тому приїздили телевізійники, очевидно, теж почули про черги. Однак лише почули, бо так їх і не побачили...

Фото Володимира КОВАЛЕНКА

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

Перевірка на міцність

ЗНАЙ НАШИХ! Єдиному в державі підприємству з ремонту турбореактивних двигунів для сучасних бойових літаків — 75 років

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»

Луцький ремонтний завод «Мотор» — одне з тих підприємств, що за часів Союзу були абсолютно закритими. І перебування журналіста — та ще й із фотоапаратом в руках! — директорові та певним компетентним службам могло хіба що наснитися у жахливому сні.

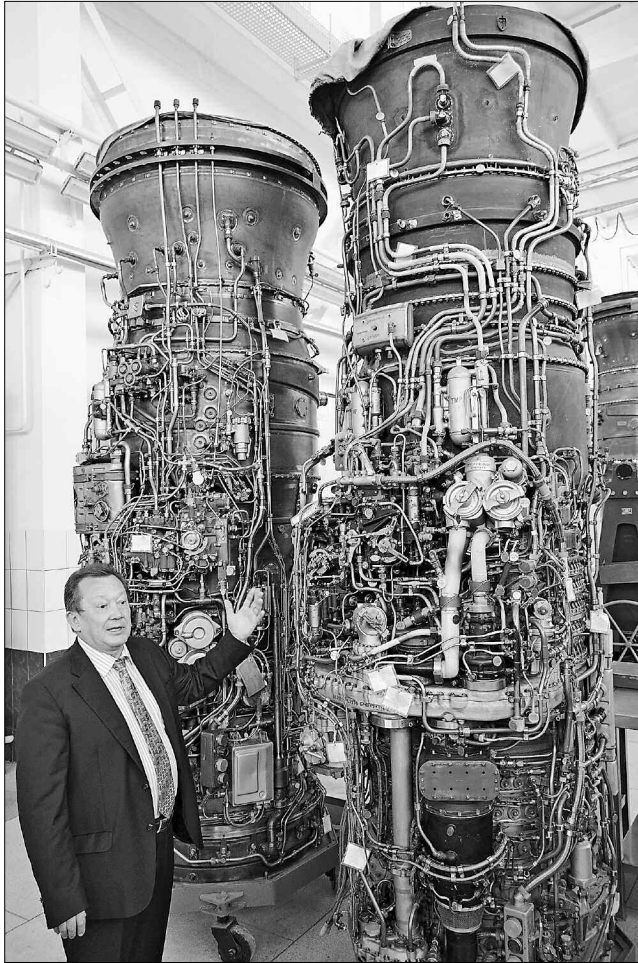
Але наше суспільство за роки незалежності кардинально змінилося. А з ним — і ставлення до відкритості підприємств, що виконують надзвичайно важливі для держави функції — працюють на її обороноздатність та поповнення бюджету валютною. Яка, зрозуміло, як і повітря, була, є і буде потрібною завжди.

Тому санкціонований державним концерном «Укроборонпром» візит журналіста на підприємство став своєрідним відкриттям. Бо про існування авіаремонтного підприємства на Волині завжди знав весь обласний центр, але... його нібито й не існувало (за документами). І в ЗМІ про нього ніхто ніколи не згадував. А коли свого часу одну з автобусних зупинок перевізики з благих намірів назвали «Авіазавод», то навіть виник мікро-скандал. Аякже — страшно військову таємницю розголосили!

Від поршневих — до сучасних турбореактивних

Як і годиться солідному підприємству, заводчани мають власний з любов'ю оформлений музей. Кожен із його стендів — це не тільки долі тих, хто освоїв рідкісні спеціальності з повернення до життя авіаційної техніки, а й частка історії самих країн, у яких ми жили і живемо нині.

— Наше підприємство було створене в Орлі 1938-го. В довоєнний період та в роки війни на ньому відновлювали авіаційну техніку. Збереглася документація, що засвідчила: у передвоєнні роки наші попередники відремонтували 485 літаків і 1640 двигунів; за роки війни — ще 985 літаків та 2490 двигунів, — розпочав екскурсію підприємством його директор (в розмовах заводчан — не інакше, як «командир»!) Микола Матрунчик. — У березні 1945 року підприємство перебазувалося в Луцьк і перейшло лише на ремонт авіаційних двигунів. Тут і відбулася його еволюція від ремонту поршневих двигунів до сучасних турбореактивних силових агрегатів 4-

Микола Матрунчик розповідає про специфіку роботи на авіаремонтному підприємстві

го покоління. Усього ж наш завод за всі роки роботи відремонтував понад 18 тисяч турбореактивних двигунів.

Чого коштувало збереження цього найтехнологічнішого в області підприємства в роки так званих «реформ», можуть розповісти лише ті, хто взяв на свої плечі весь тягар конверсії. Підприємство, яке за Союзу безперервно «лікувало» зношені силові агрегати і мало постійне регулярно оплачуване замовлення, раптом було кинуте

Протягом останніх трьох років із замовниками з двадцяти країн підписано понад 40 контрактів на загальну суму більш як 70 мільйонів доларів.

напризволяще. Не витримавши негараздів, з нього пішла частина спеціалістів, яким треба було за щось годувати сім'ї.

Як згадка про ті часи на підприємстві й донині діють дільниці ремонту паливних насосів і відновлення колінчастих валів автотракторної техніки, виготовлення вікон і дверей з алюмінієвого та металопластикового профілю, столярних виробів. А що було робити, коли є майже шістьдесят тисяч квадратних метрів цехів і людям треба було виплачувати зарплату?

Але справжньому командирові виробництва Миколі Матрунчику в ті

роки вдалося зробити найголовніше: таки втримати вищу управлінську ланку, найкращих спеціалістів. А ще — зберегти від розбазарювання унікальну промислову базу.

Мало того, що він її зберіг, то ще й майже безперервно поліпшував. Бо зароблені на ремонтах для іноземних країн кошти розумно тратили. Не тільки на власне виробництво, а й набуття нового, вже не радянського обличчя підприємства, що отримало в спадщину 23 гектари землі.

Водночас реалізовували програму з енергозбереження. Нині вона дала змогу на 80 відсотків зменшити платежі за російський газ.

Від заводчан якось вдалося почути: був момент, коли навіть не всі розуміли, навіщо городити з лицювальної цегли паркан, викладати плиткою доріжки між цехами і робити мало не міністерські ремонти у цехових санвузлах? Це вже потім прийшло усвідомлення: аби замовник повірив тобі і розмістив у тебе солідне замовлення, треба, щоб він побачив, наскільки високий у тебе рівень технологічної й побутової

культури. Бо ж авіація навіть найменшої розхлябаності не терпить.

Та директор Матрунчик на це не зважав. Тижнями їздив по закордонах, дивився, як організовано виробництво, збут, просування продукції до замовника в інших, а по приїзді разом із командою впроваджував побачене у життя.

І підприємство не тільки вистояло, а й почало дедалі частіше приймати у себе іноземні делегації, зокрема з Піднебесної, яка уклала із заводчанами договір на навчання своїх спеціалістів. Нині завод «Мотор» успішно співпрацює з десятками країн Азії, Африки, Східної Європи та Північної Америки.

Аналогів немає

— Підприємство унікальне щодо повноти комплексу проведення капітального ремонту авіадвигунів на власних виробничих площах. Нині основна його продукція — ремонт авіаційних двигунів для літаків Су-24, Су-17, Су-20, Су-22, Су-27, Су-30, MiG-29, агрегати двигуна для Іл-76 та Іл-78, — розповідає Микола Іванович. — Одночасно з капітальним ремонтом авіаційних двигунів проводять капітальний ремонт усіх агрегатів паливної автоматики та електроагрегатів, які входять до складу двигунів. Такого комплексу робіт більше на жодному підприємстві, зокрема на заводах-виробниках Російської Федерації, не проводять. Завдяки високій якості ремонту авіадвигунів підприємство успішно конкурує на ринку послуг з ремонту авіаційних двигунів.

Про те, що останнє — це не лише гарне слівце, красномовно свідчить факт: протягом останніх трьох років із замовниками з двадцяти країн підписано понад 40 контрактів на загальну суму більш як 70 мільйонів доларів.

— Тепер пріоритетний напрям діяльності підприємства — постійний технічний розвиток виробництва, оновлення матеріально-технічної бази, — розповів головний інженер підприємства Сергій Чубинський. — На зароблені кошти постійно придбаємо сучасне високотехнологічне обладнання, впроваджуємо нові сучасні технологічні процеси ремонту. Лише завдяки такій політиці підприємство успішно конкурує на світовому ринку послуг з ремонту авіаційних двигунів. Навіть із самими заводами-виробниками двигунів.

Про технічний розвиток — тема окрема. За останні п'ять років на розвиток

підприємства спрямовано майже 52 мільйони гривень, з них лише на закупівлю нового обладнання — понад 41,5 мільйона.

На балансі підприємства нині понад 1550 одиниць обладнання (технологічного і металообробного), зокрема високоточного і унікального. Такого, як трикоординатна вимірвальна машина фірми «Wenzel», універсальна балансувальна машина фірми «Schenck», установки лазерного зварювання, пайки іонним розрядом у глибокому вакуумі, детонаційного напильника. У розпорядженні заводських умільців і електронний мікроскоп ПЕМ-100, який забезпечує збільшення в 400 тисяч

тисячам своїх працівників заробітну плату, середній розмір якої наблизився до 5 тисяч гривень, а й гідно несе податкове навантаження. Протягом лише цього року, наприклад, до бюджетів усіх рівнів та державних цільових фондів луцькі авіаремонтники сплатили 40 мільйонів гривень.

Ці платежі могли б бути ще більшими, якби держава вчасно розраховувалася з підприємством. Торік, наприклад, було перше велике держзамовлення на 120 мільйонів гривень. Але бюджет й досі боргує за виконані роботи 50 мільйонів гривень. Ці кошти, за словами Мико-

40 мільйонів гривень
лише цього року сплатив завод до бюджету та цільових фондів.

разів, токарно-фрезерний оброблювальний центр DZ45 CNC/H4 фірми «Weller» (Німеччина), шліфувальний верстат для виготовлення і заточування інструменту Norma фірми «Schneeberger» (Швейцарія), універсальний круглошліфувальний верстат Omicron 1500 ET3 фірми «Robbi» (Італія).

А торік закуплено п'ятикоординатні токарно-фрезерувальні центри Okuma та Okuma Multus, токарний центр DMG, токарно-гвинторізний верстат ИЖ 250, фрезерувальний універсальний верстат Knufft, токарно-гвинторізний верстат CU 1032, безцентрошліфувальний верстат Supertec STC 1206, різьбонакатний верстат RWT-12R, вулканізаційний прес для виготовлення гумовотехнічних виробів, установка для перевірки електрообладнання авіаційних двигунів тощо.

Самі назви цього обладнання для вуха спеціалістів звучать наче музика. Тож чи варто дивуватися, що луцькі авіаремонтники з таким обладнанням певнено роблять наступний крок. І на підприємстві нині успішно впроваджують програму виготовлення комплектуючих для ремонту авіаційних двигунів. Щоб не бути голослівним, скажу: з 2000-го тут освоєно 3326 позицій деталей, які раніше доводилося за валюту закуповувати за кордоном. Ця цифра особливо цікава ще й тому, що 80% замовлень в останні роки — з-за кордону.

Нині це унікальне підприємство не тільки беззатримки виплачує

ли Матрунчика, могли б бути спрямовані на подальший розвиток підприємства.

Не роботою єдиною живе людина

Поряд із розвитком і вдосконаленням виробництва рік у рік на підприємстві вдосконалюється і розвивається соціальна сфера, триває постійна робота з поліпшення житлових умов працівників.

У кожному підрозділі є добре обладнані побутові приміщення. Побудовано сучасну заводську їдальню з великим бенкетним залом, яким під час урочистостей за собівартістю охоче користуються заводчани. Для оздоровлення працівників підприємства і членів їхніх сімей функціонують дві прекрасні бази відпочинку, що дають змогу одночасно оздоровлювати 120 відпочивальників. Працівникам підприємства надають пільгові путівки в санаторії й будинки відпочинку, на оздоровлення дітей у літніх таборах. А підприємстві функціонує добре обладнаний медпункт, проводяться регулярні медогляди, надається необхідна медична допомога.

Лучани показали: навіть в умовах жорсткої ринкової конкуренції, розриву зв'язків з виробниками і виробниками авіатехніки, труднощів із забезпеченням виробництва запасними частинами, нестачі державних замовлень вихід із скрутною ситуації є.

Якщо, звичайно, немає тупиків у головах!

АПК: ЧАС ПЕРЕМІН

«Полтавщина цього року за найскромнішим прогнозом збере з кукурудзою понад 5 мільйонів тонн зерна»

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ФРОЛОВ. Народився 4 квітня 1962 р. у Донецьку. Закінчив Полтавський сільськогосподарський інститут (нині — Полтавська державна аграрна академія), за фахом — економіст-організатор сільгоспвиробництва. З 2003 р. — перший заступник начальника управління сільського господарства Полтавської облдержадміністрації, із серпня 2012-го — начальник управління, директор департаменту агропромислового розвитку Полтавської ОДА.

Директор департаменту агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації Сергій ФРОЛОВ

Ще не забулося, як уперше в своїй історії позаторік полтавські аграрії намолотили п'ять мільйонів тонн зерна. Виявляється, в ту саму річку можна увійти двічі. Той загальноукраїнський рекорд славні полтавці планують повторити і перевершити під час нинішніх жнив. Про це — наша розмова з директором департаменту агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації Сергієм ФРОЛОВИМ.

Радимо притримати зерно в засіках

УК Сергію Олександровичу, Полтавщина справді готова зібрати такий вал зерна?

— Так, уже намолочено понад 1,5 мільйона тонн. А в полях ще дозріває 600 тисяч гектарів кукурудзи. Очікуємо, що зберемо 59 центнерів з гектара. Цього буде достатньо, щоб одержати понад 5 мільйонів тонн збіжжя. Це ще й скромний прогноз. У Мінагропроді нам навіть зробили зауваження: мовляв, занижуємо врожайність кукурудзи.

УК Як відомо, інші області обмежують посіви кукурудзи 300 тисячами гектарів. Чому на Полтавщині сіють удвічі більше?

— Бо ми вміємо її вирощувати й отримувати високі врожаї. До того ж, маємо де зберігати зерно, чим підсушувати і доводити до певних кондицій. Крім того, це експортноорієнтована культура, завдяки їй аграрії покращують свою економіку, вчасно виплачують зарплату працівникам і розраховуються за паї. Загалом останнім часом робимо акцент на пізні культури: кукурудзу, сою, соняшник. Площі під качанами розширюватимемо й далі. А також під озимим ячменем. Він хоч і вимерзає раз на 3-5 років, проте може й добре вродити. Цього року, приміром, збирали по 36 центнерів з гектара, а ячмінь, як ви знаєте, дорожчий за фуражну пшеницю.

УК Сьогодні через високі врожаї зерно подешевшало. За вашими прогнозами, чи буде ще гарна ціна на збіжжя?

— Справді, ціни впали на 20-25%. Очікуємо зниження цін і на кукурудзу через її добрий урожай не лише на Полтавщині, а й в інших областях і за кордоном. Наразі ціни на пшеницю вже стабілізувалися і починають потроху зростати на біржах. Тож ми радимо аграріям притримати зерно в засіках, бо далі воно лише дорожчатиме. Вигідно буде також скористатися послугами

Державної продовольчо-зернової корпорації України, яка вже у вересні почне укладати форвардні контракти на закупівлю зерна врожаю 2014 року. Нехай би певну частину зерна за контрактували, отримали за нього кошти. А там час покаже. Поки що, на жаль, виробництво зерна для наших аграріїв не надто прибуткове. За статистикою, торік рентабельність зернових на Полтавщині становила лише 16%, лише соняшник дав 40%.

Затримки з виплатою дотацій тимчасові

УК Як в області виконують програму розвитку тваринницької галузі, розраховану на 2011—2015 роки?

— Область повністю впоралася з поставленими завданнями вже на перше півріччя цього року, наростивши валове виробництво сільгосппродукції на 19,3%, а в сільгосппідприємствах — навіть на 36%. Зокрема приріст у тваринництві становив 9%, у сільгосппідприємствах — 18%.

Торік область уперше пододала 5-тисячний рубіж з надоїв молока, виробивши його за рік від корови 5480 кілограмів. На сьогодні полтавці вже надоїли від корови 2800 кілограмів молока, а до кінця року матимемо мінімум 5600. Досягли й значних приростів поголів'я худоби за рахунок дотування на молодняк великої рогатої худоби (ВРХ) з держбюджету та розвитку тваринницьких сільгосппідприємств в області. Істотно, в 1,6 раза, збільшилося й свиноголів'я за рахунок потужних відгодівельних комплексів у Кобеляках та в Глобиному.

УК Чи є в області проблеми з виплатою дотацій за вирощений молодняк ВРХ і скільки селян нею скористалося?

— Торік були затримки з виплатою дотацій через брак коштів у бюджеті, але вже в січні-лютому з людьми повністю розрахувалися. Загалом виплачено близько 12 мільйонів гривень 19 тисячам селян. Цьогоріч теж мали затримки з реалізації програми, бо невчасно внесено зміни до порядку використання коштів у постанову Кабміну. Але вже з червня вона запрацювала і діє. Нині ми передали в Київ заявки за цією програмою на 6 мільйонів гривень. 4 мільйони вже надійшло, і ми перерахували їх на райони для виплати. Ще 100 тисяч гривень виділено області на доплату аграріям за великого вуха худоби і кондиційних свиней. І 90 тисяч гривень маємо одержати найближчим часом за програмою компенсації вартості індивідуальних доїльних установок.

УК Щоб забезпечити роботою не працевлаштованих селян, полтавська влада вирішила розвивати на теренах області ягідництво та садівництво. Але чи є в нас де зберігати та переробляти плодово-ягідну продукцію?

— Поки що, на жаль, ні. Але з чогось треба починати. Сьогодні насаджуємо сади, до кінця року плануємо мати 190 гектарів

нових насаджень. Починаємо будувати ємності для зберігання плодів і ягід. Цим питанням опікуються обласні асоціації садівників та фермерів, триває пошук інвестора. Чимало сільгосппідприємств хочуть розвинути цей напрям, тому будуть плодосховища з власної ініціативи. Зокрема в Карлівському та Миргородському районах.

УК Як в області розвивається фермерський рух?

— На сьогодні є три гілки фермерського руху. Щоб легше було співпрацювати і допомагати у розв'язанні їхніх насущних проблем, краще, якби була одна рада фермерів. Зараз у нас налагоджений контакт, вони беруть участь у семінарах, нарадах, програмах розвитку тваринництва, ягідництва, рибиництва, бджільництва тощо. Наша найкраща в Україні обласна сільськогосподарська рада служба консультує їх з питань оподаткування, взаємодії з перевіряючими органами. Є приклади, коли нам пощастило відіскити «наїзди» на фермерів.

УК А рух зі створення молокозавготівельних кооперативів у рамках програми «Рідне село»?

— Щороку їх в області стає дедалі більше. Цьогоріч створено два таких кооперативи. Ще два реалізуємо найближчим часом. Як показує практика, це вигідно всім. Зростає закупівельна ціна молока, у селян з'являється стимул тримати корів. Найкраще зі створення кооперативів працюють у Семінівському, Козельщинському, Решетилівському районах.

УК Кажуть: урожай збирай, а про наступний дбай.

— В області більшу частину вивільнених площ підготовлено до посіву озимих. Їх плануємо посіяти на 250 тисячах гектарів, як і торік. Саме закуповуємо органічні добрива. Насінням сіятимемо своїм, високої кондиційним. Розпочнемо посівну у двадцятих числах вересня. З тим, щоб за декаду й упоратися.

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Під кукурудзою в області 600 тисяч гектарів

Нові елеватори дають роботу на селі

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

СТИЛЬ. У селі Улянівка Білопільського району на Сумщині став до ладу елеватор для одночасного зберігання 12 тисяч тонн зерна. У новобудову інвестор уклав 8,5 мільйона гривень, завдяки чому в селі створено 26 нових робочих місць.

Щойно зведений об'єкт уже надає комплекс послуг із сушіння, очистки та зберігання збіжжя. В найближчій перспективі тут планують переробляти зернові. Для цього належним чином підготували механізми і обладнання.

Як розповів директор департаменту агропромислового розвитку Сумської облдержадміністрації Воло-

димир Івченко, — це лише один з десятків об'єктів, що стануть до ладу в регіоні протягом нинішнього року. 2013-й вже окреслив контури як рік оновлення матеріально-технічної бази агропромислового комплексу.

Хороший приклад в інвестиційному відношенні подає Білопільський район. Протягом нинішнього року тут пла-

нують залучити в розвиток переробної бази АПК близько 170 мільйонів інвестиційних гривень.

Що стосується Сумщини загалом, то обсяги інвестицій перевищать показник того року щонайменше в півтора раза, або становитимуть близько 900 мільйонів гривень. На сьогодні вже надійшло понад 400 мільйонів.

Зокрема, будуть введені в експлуатацію понад 20 зернових комплексів, 5 систем штучного зрошення, 30 об'єктів харчової та переробної промисловості. Ще 30 проектів заплановані для реалізації у тваринницькій галузі.

Особливої уваги надається розвитку сільських територій. Передбачається, що

соціально відповідальний бізнес, який працює в області, виділить протягом року не менше 40 мільйонів гривень. Ці кошти будуть використані на реалізацію конкретних проектів у сільському водопостачанні, електроосвітленні, будівництві доріг, ремонті та оновленні ФАПів, будинків культури, шкіл та дошкільних закладів тощо.

ЛЕГКА ПРОМИСЛОВІСТЬ

«Не бути нашим взуттєвикам під чужим черевиком»

Президент Ліги українських підприємств — виробників взуття, шкіргалантереї, хутрових виробів та шкіряних товарів
Олександр БОРОДИНЯ

Першими під прес руйнації, який запустили свого часу горе-реформатори, потрапили підприємства легкої промисловості. Зокрема, в столиці знищено взуттєві фабрики. Тисячі висококласних спеціалістів тепер або сторожують, або продають зарубіжний крам. Історію вітчизняної легкої промисловості перервано. Але ентузіасти зберегли головне для її відродження і продовження: традиції та вітчизняну школу. Важливо, що практики і вчені Київського національного університету технологій та дизайну зуміли створити базу для відродження галузі, конкурентоспроможною в сучасних умовах. Нині, коли реалізується Державна програма активізації розвитку економіки, це особливо важливо.

Про конкретні напрацювання, на прохання «Урядового кур'єра», розповідає Олександр БОРОДИНЯ.

Олександр Григоровичу, спеціалісти знають, що насправді легка промисловість дуже важка. Приміром, вони стверджують, що кілограм взуття коштує вдвічі дорожче, ніж кілограм автомобіля «Мерседес»...

— Спасибі, що розмову спрямовуєте в економічне русло. Той, хто започатковував розвал галузі, на це не зважав. А саме легка промисловість важить для інноваційного розвитку держави дуже багато. Тому порівняння, яке ви наводите, — не фантазія.

Італійські фахівці-маркетологи враховували те, що в основі будь-якого виробу, який реалізується споживачу, лежить вартість природних ресурсів (нафти, газу, руди, деревини тощо) та додана вартість, отримана на всіх етапах його переробки. Як еталон було взято автомобіль «Мерседес» S-класу (наукоємність якого не викликає сумнівів), що важить близько трьох тонн і коштує 150 тис. доларів. Тобто 1 кг «Мерседеса» умовно коштує 50 доларів! Порівняння з українським взуттям було вражаючим. Одна пара якісного вітчизняного чоловічого взуття в середньому важить 0,5 кг і в роздрібних цінах коштує в середньому від 400 грн. Отже, 1 кг взуття коштує понад 100 доларів, тобто вдвічі більше, ніж кілограм «Мерседеса»! А первинна сировина та ж сама: вуглеводні, метал і навіть шкіра на сидіння.

Такий високий рівень доданої вартості і велетенський обсяг внутрішнього ринку робить виробництво взуття надзвичайно вигідним для економіки України. До того ж треба врахувати, що в собівартості виробництва взуття складова енергоресурсів становить лише 1—2% (в хімічній промисловості — до 90%, в металургійній — до 40%). Висновок: випереджаюче зростання частки взуття та інших аналогічних товарів у структурі промислового виробництва (а ємність внутрішнього ринку це дозволяє зробити!) в рази зменшить питоме енергоємність ВВП і розвине внутрішній

ринок для галузей, які наразі страждають від експортозалежності.

Водночас у дослідженні, проведеному в 2012 році Інститутом економіки промисловості Національної академії наук України під керівництвом академіка О. І. Амоші «Нова промислова політика для України: курс на неоіндустріалізацію і матричне управління», зазначено, що в Україні «відбулась масштабна структурна деградація з поглибленням неефективної спеціалізації на низькотехнологічних енерго- і ресурсомістких виробництвах і фактичною втратою низки галузей, передусім таких, що мають інвестиційне (підвиди машинобудування) і соціальне (легка промисловість) значення». — Для активізації економіки і усунення в ній структурних диспропорцій може багато зробити промисловість з виробництва взуття, шкіри, натурального хутра та взуттєвих матеріалів і комплектуючих виробів (підшви, каблуків, колодок тощо). Макроекономічний ефект від цієї галузі в Україні недооцінений, а він величезний: річний обсяг ринку взуття в цінах виробників становить 25 млрд грн (в роздрібних цінах в 1,5—2 рази більше) і може забезпечити до 150 тисяч робочих місць на виробничих підприємствах. На жаль, з різних причин внутрішній ринок взуття — це на 80% імпортна продукція, частина якої ввозиться з порушенням митних правил.

Іншим вагомим чинником конкурентоспроможності є те, що взуття — товар для людини, який має врахувати потреби індивідуума щодо якості і асортименту. В цьому питанні українські виробники мають суттєві досягнення. Чи не так?

— Ми систематично запрошуємо працівників Секретаріату Кабінету Міністрів, Міністерства економічного розвитку і торгівлі та Мінпромполітики відвідати Міжнародну промислову виставку взуття, яка двічі на рік проходить в Києві і де можна побачити реальний асортимент взуття, що виготовляється десятками українських виробників з різних регіонів: від Донецька і Харкова до Львова і Одеси. Причому це не «унікальні виставкові екземпляри», а конкретна серійна продукція, що пропонується оптовим і роздрібним торговельним закладам. Реакція представників владних органів така: «Невже це справді взуття наших виробників?! Де це взуття можна придбати?»

Об'єктивним підтвердженням високого рівня вітчизняного взуття є також значні обсяги експорту: 13,5 млн пар в 2012 році, 5,7 млн пар за січень-квітень 2013 року. Майже половина експорту припадає на країни Європейського Союзу (Італія, Польща, Чехія, Румунія, Бельгія та ін.), решта — на Росію, Білорусь та Казахстан.

Вагомо, що більша частина взуття на експорт виготовляється не за давальницькими контрактами, а є на 100% власною продукцією вітчизняних виробників.

Утім, взуттєвики України далекі від того, щоб бути спокійними за перспективу свого розвитку. Більше того, останнім часом у виробників накреслилось очікування негативних тенденцій для бізнесу, що закономірно викликає занепокоєння і у Ліги «Укршкірвзуттяпром». Проведена нами оцінка ситуації свідчить, що для створення стабільних перспектив розвитку виробництва взуття, шкіри і комплектуючих виробів в Україні (а це дасть змогу створити десятки тисяч нових високопрофесійних робочих місць та наростити на багато мільярдів роздрібний товарообіг саме вітчизняного взуття) необхідно насамперед усунути недобросовісну конкуренцію імпортової продукції.

Олександр Григоровичу, погодьтеся, що відродження галузі залежить від того, чи буде промисловість забезпечена кваліфікованими кадрами.

— На щастя, нам вдалося зберегти потенціал їх підготовки. Головним у цій сфері є Київський національний університет технологій і дизайну (КНУТД), який об'єднує цілу низку навчально-

Висока якість українського взуття підтверджується тим, що значна його частина експортується в країни Євросоюзу

наукових закладів в Україні і забезпечує підготовку кадрів за такими конче потрібними промисловості професіями, як хімік-технолог виробництва шкіри, технолог взуттєвого виробництва, модельєр-конструктор взуття тощо. Вимоги сьогодення сприяли появі протягом останніх років, крім класичних «технологій виробів із шкіри» та «конструювання виробів із шкіри», нових спеціалізацій, за якими здійснюється підготовка магістрів та фахівців зі спеціальності «проекткування взуття та галантерейних виробів». Це — «експертиза виробів із шкіри», «комп'ютерний дизайн взуття», «сервісні технології». КНУТД — альма-матер для більш ніж 7000 фахівців взуттєвої та шкіргалантерейної галузі. Це інженерна еліта, технологічний корпус фахівців та топ-менеджмент малих, середніх, великих підприємств України, Росії, Болгарії, Угорщини, Чехії, Куби, Монголії та інших країн. Значна частина з них успішно працює на

ДОСЬЄ «УК»

Олександр БОРОДИНЯ. Народився 1955 року в Києві. Закінчив Київський технологічний інститут легкої промисловості. Працював на провідних підприємствах взуттєвої промисловості, а також у міністерствах легкої та промислової політики. З 2005 року — заступник директора департаменту регуляторної політики Міністерства економіки. Водночас очолює Лігу українських підприємств — виробників взуття, шкіргалантерей, хутрових виробів та шкіряних товарів.

взуттєвих і шкіряних підприємствах України.

Фахівці стверджують, що університет став науково-дослідною базою галузі, де вчені працюють на вимогу завтрашнього дня. Ви це відчуваєте?

— Звичайно. Так, надзвичайно вагомою подією для промисловості є наукові розробки прикладного значення. Прикладом є створення авторським колективом у складі С.С.Гаркавенко, І.М. Гриценка, А.Г. Данилковича, Е.С.Касьяна, В.П. Коновала, В.П. Плавана, Н.С. Скиби, О.Г. Жигицького та В.І. Ліщука на базі КНУТД наукових, технологічних і проектних розробок за темою «Поліфункціональні шкіряні і хутрові матеріали». В рамках цієї роботи промисловість отримала цілу низку практичних рішень щодо зменшення енерговитрат, екологічного навантаження та покращення якості і розширення асортименту натуральних шкіри та хутра для взуття.

метрів стоп та проектування контурів колодки тощо.

Чи впроваджуються ці розробки у виробництво?

— Так. Вони дуже позитивно вплинули на ефективність національного виробництва в галузях з виробництва натуральної шкіри і хутра, взуття та шкіргалантерей. Зокрема, ефективному застосуванню поліфункціональних шкіряних матеріалів сприяла розробка нових типів та видів конструкцій взуття для таких груп споживачів, як військовослужбовці, шахтарі, сталевари та інші робітники, що працюють в умовах низьких і підвищених температур та водного середовища.

Загалом, комплекс зазначених вище робіт впроваджено протягом останніх років на понад 20 шкіряних і взуттєвих підприємствах України та понад 10 підприємствах за кордоном (Литва, Молдова, Естонія, Німеччина, Чехія, Іспанія, Польща). Авторським колективом одержано 108 авторських свідоцтв і патентів на винаходи та корисні моделі СРСР, України і Росії. Захищено 9 докторських і 34 кандидатські дисертації. Загальний фактичний економічний ефект від впровадження цієї комплексної роботи становить 3,24 млрд грн, також вдалося запобігти екологічному збитку на трьох підприємствах за період 2000—2012 років на суму 175,2 млн грн. Роботи науковців свідчать про те, що промисловість України має потужну підтримку з вагомим потенціалом для її розвитку з метою збільшення частки вітчизняних товарів на внутрішньому ринку.

Насамкінець хотів би торкнутися надзвичайно важливої як для виробників, так і для споживачів проблеми оцінки та вибору якісного взуття. Проблема в тому, що споживач на полиці магазину не може відрізнити якісне взуття, виготовлене з дотриманням технології. Ця проблема є в усьому світі. Тому споживач орієнтується на логотип фірми. В Італії, наприклад, майже 1000 виробників виготовляють взуття з власними торговими марками. Зрозуміло, що споживач не може пам'ятати всі ці назви, однак орієнтиром є загальний бренд — «Made in Italy». На жаль, «Зроблено в Україні» ще не може бути таким брендом.

Проте десятки українських підприємств виробляють взуття світового рівня якості. І щоб споживачам легше було орієнтуватися, Ліга «Укршкірвзуттяпром» реалізує програму, згідно з якою вже десять найавторитетніших виробників взуття отримали право наносити на свою продукцію текст «Виробник з надійною репутацією», який захищений від несанкціонованого застосування свідоцтвом Державної служби інтелектуальної власності України.

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ

Коли спрацьовує чинник недовіри

КВАРТИРНЕ ПИТАННЯ. Ситуацію на ринку житла треба змінювати кардинально

СВОЇ КОМЕНТАРІ
ЗАЛИШТЕ ТУТ
UKURIER.GOV.UAІнна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Золота підкова» — таку назву свого часу отримав широко розрекламований житловий комплекс у Рівному. Люди, звісно, квапилися інвестувати кошти в сучасні квадратні метри: підкова, вірили, принесє їм щастя.

Не царська справа

Та не так сталося, як гадалося: підкова, хоч і «золота», ввела їх у борги, перетворивши життя на поневіряння інстанціями. Завдяки останньому «Діалогу з країною» люди дійшли вже й до Президента.

— Проблемний житловий комплекс завершуватиме новий забудовник, — каже заступник голови Рівненської облдержадміністрації Володимир Новак. — Принаймні, в нього вже готові всі дозвільні документи. Нині ж працюємо над тим, аби включити «Золоту підкову» до президентських програм доступного житла. Гадаю, завдяки бюджетному фінансуванню й уже вкладеним коштам майбутніх новоселів комплекс вдасться завершити, а підкова таки принесє людям приємні клопоти.

Добре, якби саме так і сталося. Та чи може і чи повинен Президент особисто опікуватися кожним проблемним комплексом у державі? Не царська то справа, як кажуть. Та поки люди не звернулися до нього, питання не вирішувалося. І, переконана, не лише на Рівненщині: ми ж бо всі бачимо чи не щоденні телевізійні репортажі про ошуканих інвесторів. Забудовники навчилися виписувати угоди з людьми так, що там, як мовиться, комар носа не підточить, а пересічні громадяни, які почасті й без того залазять у борги за квадратні метри, не мають за що винаймати особистих юристів. Проблема недобросовісних забудовників — «з бороною», і її розв'язання в руках державних мужів: їм під силу вдарити по руках спритних ділків так, щоб здирати останню свитину з людей тим перехотілося. Звісно ж, через відповідно виписане законодавство та, головне, його дієвість. Та й місцевій владі годилося б більш прискіпливо, з пересторогою ставитися до щедрих на обіцянки забудовників, попередньо перевіривши їхні досє.

На державу сподівайся...

Сказати, що на Рівненщині будівельний штиль — означає покривити душею. Навпаки: сучасні житлові будинки, наче гриби після дощу, виростають, здається, на кожному

Люди відмовляються мати справу з незавершеним будівництвом

КОМЕНТАР

Анатолій ЖОВНЕР,
заступник директора Рівненського регіонального управління Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву:

— На програми доступного житла держава нині виділила стільки асигнувань, що ми мали б оформляти щонайменше по три кредитних угоди на тиждень. Але не все так просто, як здається. По-перше, люди навідріз відмовляються мати справу з незавершеним будівництвом, тут справді спрацьовує чинник недовіри. По-друге, наприкінці минулого року банки взагалі не видавали кредитів, мотивуючи тим, що не мають грошей. А цього — видають їх виключно на об'єкти завершеного будівництва, тоді як таких в області небагато. Забудовники ж бо хочуть за допомогою держави «дотягнути» довгобуду або ж виставляють на програми доступного житла вже завершені хори по 80 квадратів. А це, зрозуміло, непідйомні суми для людей, навіть за програмою 70 на 30, яка, до речі, не має обмежень за віком.

І ще один істотний момент. Держава відшкодовує 30 відсотків вартості житла з розрахунку 4920 гривень за квадратний метр, тоді як, скажімо, в Рівному цей метр коштує від 5800 до 6250 гривень. Ось і виходить, що реально програма працює за пропорцією 80 на 20.

вільному клаптику землі. Житло, особливо в Рівному, доволі дороге: у новобудовах воно коштує до 7 тисяч гривень за квадратний метр. Але кусочка ціна, виявляється, не заважає «стаханівським» темпам:

— Торік за темпами житлового будівництва Рівненщина з показником приросту майже в півтора раза вийшла в лідери серед регіонів України: в області введено в експлуатацію майже 240 тисяч квадратних метрів житла — це в обласному та в 12 районних центрах. Цього року житла буде введено не менше: будівельні фірми зводять нові об'єкти та пропонують у них квартири за пільговими державними програмами. Зокрема, в рамках соціальних ініціатив Президента діють три проекти, в яких люди можуть придбати власне житло за доступною ціною. Тим, хто готовий заплатити 70 відсотків його вартості, з Держбюджету компенсують ще третину. Також діє програма пільгового довготермінового кредитування молодих сімей. А ще крайнам,

які потребують поліпшення житлових умов, банки пропонують позики під 16 відсотків, 13 з яких компенсують бюджетним коштом. Та щоб усі ці соціальні проекти були доступні людям, вони неодмінно мають перебувати в автоматизованій базі черговиків на житло. Та люди чомусь неохоче звертаються в місцеві органи влади з копіями відповідних документів. А без паспортних даних людину неможливо внести до реєстру: саме недостатня активність жителів області сповільнює формування єдиної автоматизованої бази даних.

Неактивність, про яку каже Володимир Новак, насамперед від недовіри: наші люди, обікшись на молоці, вже й на холодну воду дмухають.

Судить самі: від початку дії програми доступного житла кредитами під 3 відсотки річних (нездійсненна мрія навіть для Європи!) на Рівненщині скористалося лише... 43 країни, 19 із них — цього року. Люди кажуть: так, у цьогорічному бюджеті кошти на від-

шкодування ще 13 відсотків є, а чи будуть вони в наступні роки? Та й банк, позичаючи гроші, чітко каже: якщо держава не поверне 13 відсотків, заплатите ви. Тож люди йдуть на первинний ринок житла лише тоді, коли мають 100 відсотків гарантії власної платоспроможності. Адже всі пам'ятають, як кілька років тому держава залишила молодісім'ї сам на сам із такими проблемами, припинивши відшкодування кредитних відсотків через фонд сприяння молодіжному житловому будівництву. Уряд Азарова ту ситуацію, що дісталася йому в спадок, вирівняв. Але ж людська психологія не змінюється так швидко, як українські уряди. Тому доведеться ще добряче попрацювати на відновлення втраченої довіри. Схибивши хоч раз, її можна й не повернути.

Питання національної безпеки

Первинний ринок житла — це лише крапля в морі в загальному масиві житло-

вих проблем. Що таке навіть 11 нових багатоповерхівок для Рівненщини, яка, здавши їх в експлуатацію, вийшла в лідери за темпами приросту житлового будівництва?! Що вже казати про тих, кому пальма першості не дісталася...

— Нині кількість житлового фонду, яка потребує капітального ремонту, досягала критичної межі — 60 відсотків, — стверджує міський голова Рівного Володимир Хомко. — Є будинки, де десятиліттями не проводили таких ремонтів: не утеплювали фасади, дахів, не міняли вікон, дверей, мереж. Вартість капремонту такого житла перевищуватиме будівництво нового. Уже не кажу про аварійні будинки. Це проблема не лише рівненська. На щастя, нас минають катастрофи. Ви бачите, що відбувається в інших областях, де житлові будинки в прямому значенні слова тріщать по швах. А в місцевих бюджетах немає коштів на такі масштабні ремонти. Малоповерхова комерційна забудова, яку ми теж практикували в місті, не розв'язує проблеми, адже для більшості городян це недоступна розкіш. До того ж, усі наші новобудови стоять на старих мережах: скільки вони витримать? Тому, якщо вже дивитися в корінь, потрібна цільова державна програма розв'язання житлової проблеми, яка, не приховую, набирає розмаху питання національної безпеки.

— Тема, зрештою, не нова, — на правах експерта долучається до розмови генеральний директор однієї з найдосвідченіших будівельних організацій Рівного ПАТ «Рівнебуд» Олександр Юльчик. — Свого часу в Рівному ми зводили мікрорайони Північний, Ювілейний. Тоді здавалося, що це було далеко за межами міста, а тепер молодь про це навіть не

здогадується. Ось так треба діяти й нині, надавши людям, які проживають у старому зношеному житловому фонді в центрі міста, повноцінне житло в містах-супутниках, в екологічно чистій зоні. Так, для цього потрібен дієвий закон про переселення людей з аварійних та з будинків, що потребують капітального ремонту з відповідними гарантіями держави. Так у центрах українських міст з'явиться приваблива сучасна забудова, а люди не житимуть у постійному страху перед власними помешканнями.

Міста-супутники, звісно, виростуть на нових сучасних мережах з автономними, найоптимальнішими в кожній ситуації носіями тепла (скажімо, для Рівненщини, що є єдиною в Європі територією між двома атомними станціями, це цілком може бути електричне опалення плюс частково сонячні батареї). Якщо поширити проект на всю державу, отримаємо мільйони робочих місць та розвиток суміжних галузей на внутрішніх регіональних ринках. Адже кожна область прагнути використати місцеву робочу силу, будівельні матеріали. Переконали: інфляцію такий крок не спровокує, бо це гроші, які працюватимуть у замкненому режимі й повертатимуться державі у вигляді податків. Назовні вийде лише заробітна плата, що становить близько 20 відсотків у загальних видатках.

Послухавши експерта, подумала: лише в рівненському мікрорайоні Тиннівський сьогодні близько 70 гектарів землі, тут можна звести до 4 тисяч квартир, які вмістять до 20 відсотків жителів міста. Ось вам і повне розв'язання проблеми аварійного житла. А далі можна братися й за те, що потребує капремонту. Зважуйтеся на кардинальні кроки, урядовці!

ДОСВІД СУСІДІВ

А в Білорусі виростають агромістечка

Михайло ЮХИМУК,
перший заступник голови
Брестського
облвиконкому:

— Лише у Брестській області за останніх 5 років створено 200 сучасних агромістечок, усі їх газифіковано. У кожному є сучасне житло для спеціалістів, так звані президентські будиночки, зведені за спеціальною програмою: агрогосподарства отримали на це від держави безвідсоткові кредитні ресурси. Адже саме підтримка агропромислового комплексу була в Білорусі державним пріоритетом, тому житлове питання вирішували в комплексі з іншими, як-от забезпечення пристойною роботою і відпо-

відними заробітками. Тож такою державною підтримкою не скористався хіба що ледачий.

Тепер якщо молоді спеціалісти відпрацюють у господарстві 10 років, матимуть право на приватизацію житла за залишковою вартістю. До речі, в агромістечках є всі умови для повноцінного відпочинку: сучасні тренувальні зали з ігрових видів спорту, штучні футбольні поля, басейни. Приміром, до басейну, що в Комаровці, на малій батьківщині першого білоруського космонавта Петра Климчука, радо приїждять поплавати й українці, що живуть на прикордонних територіях. Година перебування в басейні коштує менше долара — на рівні 7 гривень. А поряд — сучасний готель. Будемо раді, якщо добрим сусідам-українцям прислужатиметься наш досвід.

ДОКУМЕНТИ

4. Цитронелол	106-22-9
5. Фарнезол	4602-84-0
6. Гексилцинамальдегід	101-86-0
7. Ліліаль	0-54-6
8. D-лімонен	5989-27-5
9. Ліналоол	78-70-6
10. Метилгептинкарбонат	111-12-6
11. 3-метил-4-(2,6,6-триметил-2-циклогексен-1-іл)-3-бутен-2-он	127-51-5

21. Використання ароматичних речовин, зазначених під номерами 41—55 у таблиці 1 та 1—11 у таблиці 2, дозволяється в настільних іграх, метою застосування яких є допомоги дитині навчитися розпізнавати запахи або аромати, а також в іграх, спрямованих на розвиток смакового сприйняття, за умови, якщо:

кінцеві продукти, що виготовлені дітьми відповідно до інструкцій, відповідають вимогам нормативно-правових актів щодо косметичної продукції;

ароматичні речовини відповідають вимогам відповідних нормативно-правових актів щодо харчових продуктів.

Зазначені ігри не можуть призначатися для дітей віком до 36 місяців та повинні відповідати вимогам пункту 2 додатка 5 до Технічного регламенту безпечності іграшок.

22. Рівень міграції та вміст хімічних сполук в іграшках не повинні перевищувати значень, передбачених санітарними нормами.

23. Іграшки не повинні працювати від джерел електричної енергії з номінальною напругою вище ніж 24 В постійного струму або еквівалентного значення напруги змінного струму, їх доступні частини не повинні перебувати під напругою, що перевищує 24 В постійного струму або еквівалентне значення напруги змінного струму.

Усередині іграшки напруга не повинна перевищувати 24 В постійного струму або еквівалентного значення напруги змінного струму, крім випадку, коли комбінація напруги і струму не призводить до жодного ризику електричного удару навіть у разі пошкодження іграшки.

24. Частини іграшок, які підключаються або призначені для підключення до джерела електроенергії, здатного спричинити електричний удар, разом із шнурами або іншими провідниками, через які електроенергія подається на такі частини, повинні бути належним чином ізольовані та механічно захищені для запобігання виникненню ризику такого удару.

25. Електричні іграшки повинні бути розроблені та виготовлені таким чином, щоб максимальна температура, якої досягає доступна зовнішня поверхня іграшки, не спричиняла опіків у разі торкання до неї.

26. Іграшки повинні відповідати вимогам електричної безпечності в умовах передбачуваного пошкодження.

27. Електричні іграшки не повинні створювати пожежної небезпеки.

28. Електричні іграшки повинні бути розроблені і виготовлені таким чином, щоб електричні, магнітні, електромагнітні поля та інше випромінювання, створюване ними, перебувало в межах, необхідних для роботи іграшки.

29. Іграшки, оснащені електронною системою управління, повинні бути розроблені і виготовлені у спосіб, що забезпечує їх безпечну роботу навіть у разі, коли електронна система почала працювати неправильно або вийшла з ладу.

30. Іграшки повинні бути розроблені та виготовлені таким чином, щоб не становити небезпеку для здоров'я або ризик ушкодження очей чи шкіри лазером, світловипромінювальними діодами (LEDs) або будь-яким іншим типом випромінювання.

31. Електричний трансформатор не повинен бути вбудованою частиною іграшки.

32. Іграшки повинні бути розроблені та виготовлені у спосіб, що відповідає вимогам нормативно-правових актів щодо гігієни і чистоти, з метою запобігання виникненню ризику інфікування, захворювання або зараження.

33. Іграшка, призначена для дітей віком до 36 місяців, повинна бути розроблена та виготовлена у спосіб, що забезпечує можливість її чищення. Для забезпечення дотримання зазначеної вимоги іграшка з тканини повинна бути придатна до прання, за винятком іграшки, що містить механізм, який може пошкодитися від води під час прання. Така іграшка повинна відповідати вимогам безпечності також після її чищення згідно з інструкціями виробника.

34. Іграшки повинні відповідати вимогам, установленим законодавством та нормативно-правовими актами щодо радіаційної безпеки.

Додаток 3
до Технічного регламенту

**ДЕКЛАРАЦІЯ
про відповідність**

№ _____
(унікальний номер чи код іграшки (іграшок))

1. Найменування та адреса виробника або його уповноваженого представника _____

2. Ця декларація про відповідність видана під виключну відповідальність виробника _____
(найменування виробника)

3. Опис об'єкта декларації (ідентифікація іграшки, яка забезпечує її протестежуваність), включаючи кольорове зображення достатньої чіткості для ідентифікації іграшки. _____

4. Об'єкт декларації, описаний у пункті 3, відповідає вимогам таких технічних регламентів _____

5. Посилання на застосовані національні стандарти з переліку національних стандартів або посилання на специфікації, стосовно яких декларується відповідність, _____

6. Призначений орган з оцінки відповідності _____
(найменування, ідентифікаційний номер згідно з реєстром призначених органів)

виконав _____
(опис робіт з оцінки відповідності)

та видав сертифікат* _____

7. Додаткова інформація _____

Підписано від імені _____
(найменування виробника або його уповноваженого представника)

(дата складення декларації) _____

(прізвище, ім'я та по батькові, посада) _____ (підпис) _____

* Заповнюється у разі проведення перевірки типу.

Додаток 4
до Технічного регламенту

**ВИМОГИ
до технічної документації**

Технічна документація повинна містити:

детальний опис проекту та виробництва, включаючи перелік компонентів і матеріалів, які використані в іграшці, а також паспорти безпеки використаних хімічних речовин та сумішей, отримані від постачальників таких речовин і сумішей;

результати оцінки безпечності, проведеної згідно з пунктом 54 Технічного регламенту безпечності іграшок;

опис застосованої процедури оцінки відповідності;

примірник декларації про відповідність;
адресу місця виробництва та зберігання;
копії документів, які виробник подав призначеному органу з оцінки відповідності (у разі його залучення);
протоколи випробувань та опис засобів, за допомогою яких виробник забезпечив відповідність іграшок національним стандартам з переліку національних стандартів, якщо виробник застосував процедуру внутрішнього контролю виробництва, встановлену в пункті 55 Технічного регламенту безпечності іграшок;
копію сертифіката перевірки типу, опис засобів, за допомогою яких виробник забезпечив відповідність продукції типу, зазначеному в сертифікаті перевірки типу, та копії документів, які виробник подав призначеному органу з оцінки відповідності, якщо виробник подав іграшку для перевірки типу і застосував процедуру відповідності типові, встановлену в пункті 56 Технічного регламенту безпечності іграшок.

Додаток 5
до Технічного регламенту
ПОПЕРЕДЖЕННЯ
щодо використання іграшок

1. Обмеження стосовно користувачів, зазначені в пункті 36 Технічного регламенту безпеності іграшок, повинні включати щонайменше мінімальний або максимальний вік користувача, його здібності, максимальну або мінімальну вагу та необхідність забезпечення нагляду дорослої особи під час користування іграшкою.
2. Іграшки, що можуть бути небезпечними для дітей віком до 36 місяців, повинні містити таке попередження: «Не призначено для дітей віком до 36 місяців» чи «Не призначено для дітей віком до 3 років», або таке зображення:

У попередженні обов'язково зазначається конкретна небезпека.

Зазначене попередження може не застосовуватися до іграшок, які через свої функції, розміри, інші характеристики очевидно не підходять для дітей віком до трьох років.

3. Іграшки для стимулювання активності повинні містити попередження такого змісту: «Лише для використання в домашніх умовах».

До іграшок для стимулювання активності, що приєднуються до попередки (балки), а також інших іграшок для стимулювання активності у разі потреби додається інструкція, у якій зазначається необхідність проведення перевірок та технічного обслуговування основних частин (підвісок, кріплень, стопорів тощо) через визначені інтервали часу із застереженням, що в разі, коли така перевірка не проведена, іграшка може призвести до падіння або перевертання користувача.

Інструкції повинні містити інформацію про правильний монтаж іграшки із зазначенням частин, що можуть становити небезпеку в разі неправильного монтажу, а також конкретні дані про поверхню, придатну для її встановлення.

4. Функціональні іграшки повинні містити попередження: «Використовувати під безпосереднім наглядом дорослої особи».

Інструкції до таких іграшок повинні додатково містити попередження, що порушення рекомендацій стосовно використання призведе до виникнення небезпеки, а також, що такі іграшки повинні зберігатися в місці, недоступному для дітей певного віку, який установлюється виробником.

5. Іграшки, які призначені для безпосереднього поводження з хімічними речовинами та сумішами, повинні містити на пакуванні та додатково в інструкції таке попередження: «Не призначено для дітей віком до ____ року (років). Використовувати під наглядом дорослої особи».

Зазначеними іграшками, зокрема, є хімічні комплекти, пластилінові набори, мініатюрні майстерні для виготовлення кераміки, емалювання або фотографії та подібні іграшки, під час використання яких відбувається хімічна реакція або аналогічна зміна речовини.

6. Якщо ковзани, роликові ковзани, ролери, скейтборди, самокати та іграшкові велосипеди для дітей пропонуються до продажу як іграшки, вони повинні містити таке попередження: «Слід використовувати захисне спорядження. Не використовувати в дорожньому русі».

Інструкції повинні містити застереження про те, що іграшкою необхідно користуватися обережно, оскільки вона потребує певних умінь для того, щоб запобігти падінню чи зіткненню, що може призвести до тілесних ушкоджень користувача або інших осіб. У разі потреби відповідне попередження наноситься також на рекомендованому захисному спорядженні (шоломи, рукавички, наколінники, налокітники тощо).

7. Іграшки для гри на воді повинні містити таке попередження: «Використовувати лише у воді, в якій дитина відчуває дно під ногами, та під наглядом дорослої особи»

8. Іграшки, що розміщені в харчових продуктах або поєднані з ними, повинні містити таке попередження: «Усередині іграшка. Рекомендується нагляд дорослої особи».

9. Імітатори захисних масок і шоломів повинні містити таке попередження: «Ця іграшка не забезпечує захисту».

10. Іграшки, призначені для нанизування над коліскою, дитячим ліжком або дитячою коляскою за допомогою мотузок, шнурів, резинок чи ременів, повинні містити попередження, яке також наnosiється на пакування: «Для запобігання можливої травмируванню внаслідок заплутування зніміть цю іграшку, коли дитина почне намагатися підвестися на руки та коліна».

11. Пакування для ароматичних речовин у настільних іграх, метою застосування яких є допомогти дитині навчитися розпізнавати запахи або аромати, та іграх для розвитку смакового сприйняття, зазначених під номерами 41—55 у таблиці 1 та 1—11 у таблиці 2 пункту 19 додатка 2 до Технічного регламенту безпечності іграшок, повинні містити таке попередження: «Містить ароматичні речовини, що можуть спричинити алергію!»

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2013 р. № 515
ПЛАН ЗАХОДІВ
чного регламенту безпеки іграшок

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання
1. Призначення органів з оцінки відповідності іграшок вимогам Технічного регламенту безпечності іграшок (далі —Технічний регламент) та опублікування переліку таких органів	Мінекономрозвитку	постійно
2. Розроблення та перегляд національних стандартів, гармонізованих з європейськими гармонізованими стандартами	—»—	—»—
3. Формування та опублікування переліку	—»—	—»—

національних стандартів, добровільне застосування яких може сприйматися як доказ відповідності іграшок вимогам щодо безпечності Технічного регламенту		
4. Приведення у разі потреби власних нормативно- правових актів у відповідність з Технічним регламентом	—»	—»
5. Внесення у разі потреби змін до Технічного регламенту	Мінекономрозвитку Держспоживінспекція	—»

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 11 липня 2013 р. № 515
ЗМІНА.

що вноситься до переліку органів державного ринкового нагляду та сфер їх відповідальності

У позиції «Держпоживінспекція» в абзаці шістнадцятому у графі «Найменування нормативно-правового акта, дія якого поширюється на відповідний вид продукції» слова і цифри «постанова Кабінету Міністрів України від 8 травня 2008 р. № 901 «Про затвердження Технічного регламенту безпеки іграшок» замінили словами і цифрами «постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. № 515 «Про затвердження Технічного регламенту безпечності іграшок».

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 липня 2013 р. № 521
Київ

Про схвалення проекту соціально-економічного розвитку «Будівництво першої черги Дністровської ГАЕС у складі трьох агрегатів» та затвердження умов надання у 2013 році державних гарантій для забезпечення виконання зобов'язань Міністерства енергетики та вугільної промисловості за запозиченням, що залучається для його реалізації

Відповідно до статті 6 Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Схвалити проект соціально-економічного розвитку «Будівництво першої черги Дністровської ГАЕС у складі трьох агрегатів» (далі — проект розвитку) з такими основними техніко-економічними показниками:	
проектна потужність у генераторному режимі, МВт	— 972
проектна потужність у насосному режимі, МВт	— 1263
загальна кошторисна вартість, тис. гривень (станом на 1 січня 2013 р. профінансовано у сумі 5 077 350 тис. гривень)	— 8 457 565,784
у тому числі за рахунок коштів: державного бюджету	— 1 563 859,829
власних коштів публічного акціонерного товариства «Укргідроенерго»	— 4 560 805,955
кредитів, у тому числі залучених під державні гарантії	— 2 332 900

2. Затвердити Умови надання у 2013 році державних гарантій для забезпечення виконання зобов'язань Міністерства енергетики та вугільної промисловості за запозиченням, що залучається для реалізації проекту соціально-економічного розвитку «Будівництво першої черги Дністровської ГАЕС у складі трьох агрегатів», що додаються.

3. Установити, що:

- Міністерство енергетики та вугільної промисловості як головний розпорядник бюджетних коштів для реалізації проекту розвитку здійснює залучення під державні гарантії коштів шляхом оформлення кредиту в сумі, що не перевищує 1 500 000 тис. гривень (далі — запозичення);
- запозичення може бути здійснено за умови, якщо ефективна відсоткова ставка не перевищує 9,5 відсотка річних;
- строк користування запозиченням не повинен перевищувати 120 місяців (10 років);

публічне акціонерне товариство «Укргідроенерго» є виконавцем проекту розвитку;

видатки для реалізації проекту розвитку за рахунок запозичення здійснюються Міністерством енергетики та вугільної промисловості за бюджетною програмою «Будівництво, реконструкція та технічне переоснащення об'єктів паливно-енергетичного комплексу (за рахунок коштів, залучених під державні гарантії на поворотній основі)», яка відкривається Міністерством фінансів за спеціальним фондом державного бюджету з внесенням відповідних змін до розпису державного бюджету;

повернення та обслуговування запозичення здійснюються Міністерством енергетики та вугільної промисловості за бюджетною програмою «Виконання боргових зобов'язань за кредитами, залученими під державні гарантії, з метою реалізації проектів соціально-економічного розвитку», яка відкривається Міністерством фінансів за спеціальним фондом державного бюджету з внесенням відповідних змін до розпису державного бюджету;

джерелом повернення та обслуговування запозичення є кошти, що надходять Міністерству енергетики та вугільної промисловості від публічного акціонерного товариства «Укргідроенерго» за бюджетною програмою «Повернення коштів, наданих на поворотній основі для реалізації проєктів соціально-економічного розвитку», яка відкривається Міністерством фінансів за спеціальним фондом державного бюджету з внесенням відповідних змін до розпису державного бюджету, на підставі укладеного договору; відповідальність за цільове використання запозичення, строки та якість реалізації проєкту розвитку покладається на головного розпорядника бюджетних коштів;

складення і подання фінансової та бюджетної звітності про використання заповнення, а також контроль за його цільовим і ефективним використанням здійснюються в установленому законодавством порядку.

4. Уповноважити: Міністра енергетики та вугільної промисловості укласти кредитний договір про отримання запозичення і підписувати необхідні документи з банком, який надасть запозичення;

Міністра фінансів підписувати документи щодо надання державних гарантій за запозиченням.

5. Міністерству енергетики та вугільної промисловості та публічному акціонерному товариству «Укрідроенерго» укласти договір щодо порядку отримання, використання, звітування про повернення заповищення та відсотків за користування ним.

6. Міністерству енергетики та вугільної промисловості та публічному акціонерному товариству «Укрідроенерго» подати Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, графік повернення заповнення її відсотків за користування ним.

7. Рекомендувати Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики, передбачати у складі тарифу на відпуск елек-

КУЛЬТУРА

Нова філармонія постане з «Іскри»

ПЕРСПЕКТИВА. Миколаївські артисти із нетерпінням чекають на новосілля

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Миколаїв досі залишається чи не єдиним обласним центром в Україні, який не має власної філармонії. Точніше, сама філармонія як концертна організація існує, має прекрасні традиції й вдало пише сучасну історію. Але перебуває вона фактично просто неба. Приміщення філармонії — аварійний будинок, що служить виключно як офіс та місце юридичної адреси.

Доліна і Крутой починали з «Юнг»

Миколаївську обласну філармонію засновано 1937 року. Розпочала свою діяльність через рік у приміщенні, розташованому в самому центрі міста. У складі філармонії тоді працювали симфонічний оркестр, хорова капела, театр мініатюр, духовий оркестр, балетний ансамбль. Ті з городян, кому пощастило бувати у стінах старої філармонії, згадують і вишуканість старовинної будівлі, й затишну атмосферу храму мистецтва, й чудове акустичне звучання.

У проєкті філармонії поєднано сучасні та класичні тенденції архітектури

Саме в Миколаївській філармонії почали свою творчу діяльність нинішні зірки естради. 1965-го в місцевій філармонії з'явився ансамбль «Поющие юнги» №1, а його солісткою 1967 року стала Лариса Доліна.

Наприкінці 1970-х у Миколаєві починали свій творчий шлях Олександр Серов, Ігор Крутой, брат Софії Ротару Євген. Усі вони пройшли через колектив «Поющие юнги».

З Миколаївською філармонією пов'язаний Кім Брейтбург, нині успішний музикант, композитор та продюсер. У південному

місті він сформував групу, учасники якої згодом увійшли до складу легендарного «Діалогу». У 1977-му колектив узяв назву «Гаудеамус».

Пізніше Брейтбург також працював у складі групи «Поющие юнги». Деякий час музиканти ще трудилися в Донецькій філармонії, де й закріпили назву «Діалог».

У 1984 році стару будівлю зруйнували, а на її місці звели елітний будинок.

Хоч про філармонію пам'ятали — планували побудувати її на території Каштанового скверу, що також у центрі міста. Навіть проєкт зробили. Але

на початку 1990-х уже ніхто нічого не будував. Тож артисти досі залишаються безхатченками. Свій талант демонструють на чужих майданчиках і запросити гастролерів не мають змоги. Звісно, така ситуація не сприяє творчому підйому та підвищенню інтересу миколаївців до музичної культури.

Щоб музика звучала

У пошуках приміщення для філармонії обласна та міська влади не могли дійти згоди кілька років. Пропонували навіть пере-

дати під заклад колишній Будинок офіцерів флоту. Та не склалося. Нарешті торік область ухвалила рішення про безоплатну передачу в спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст Миколаївської області цілісного майнового комплексу колишнього кінотеатру «Іскра», який раніше належав громаді міста. З цього моменту саме обласна влада взяла на себе зобов'язання реконструювати занедбаний кінотеатр під філармонію.

Ще певний час знадобився для розроблення проєкту. Зрозуміло, що філармонія вимагає зовсім інших інженерних та архітектурних рішень, ніж кінотеатр. Музиканти потребують особливих умов і акустики, відмінного від кінотеатру глядацького залу.

Розробники проєкту мали поміркувати й над тим, як змінити сумний індустріальний ландшафт місцевості — колишній кінотеатр розташований у мікрорайоні, побудованому за радянських часів для робітників суднобудівного заводу. Тож вирішили прикрасити його будівлею класичного типу, яка нагадуватиме старий Миколаїв.

Орієнтовно вартість реконструкції сягне 50 мільйонів гривень. Із цієї суми тільки вартість звуку, забезпечення акустики становитиме 7—8 мільйонів. Значно збільшується порівняно з кінотеатром навантаження на інженерні мережі, комунікації. Загалом проєктом реконструкції передбачено універсальний концертний зал на 550 місць, де виступатимуть творчі колективи, симфонічні оркестри, проводитимуться творчі огляди та концерти.

Нині у філармонії працюють камерний оркестр старовинної та сучасної музики «Ars-Nova», ансамбль народних інструментів «Узори», група народної та сучасної пісні «Вільні козаки», естрадний ансамбль «Art Colors Band», танцювальний колектив «ALLEGRO», солісти. Усі вони з нетерпінням очікують на нове приміщення.

Як запевняють в облдержадміністрації, після проходження всіх експертиз та погоджень будівельники почнуть реконструкцію. Передбачається, що фінансуватиметься об'єкт за рахунок коштів державного та обласного бюджетів.

Скрипка Страдіварі судилася обраним

ПРЕСТИЖНО. Тільки видатним українським виконавцям доводилося грати на творіннях знаменитого італійця

Олександра ТИМОЩУК
для «Урядового кур'єра»

Бізнесмени вкладають у них мільйони доларів, вчені намагаються розкрити секрет майстра, а музиканти мріють хоч раз у житті зіграти на такій скрипці, альті чи віолончелі. Така честь в середині минулого століття випала видатному скрипалеві Давидові Ойстраху, якого західна критика шанобливо називала «царем Давидом», «королем скрипалів» і «першою скрипкою світу», й «наймузичнішому з музикантів» Леонідові Когану, що, як писала преса, немов «народився зі скрипкою в руках».

До речі, обидва виконавці родом з України. Обидва свого часу стали лауреатами найпрестижнішого конкурсу імені Королеви Єлизавети (Бельгія) та зіграли концерти на знаменитій «Юсупівській» (колишньої належала князеві Юсупову) скрипці Страдіварі з Державної колекції музичних інструментів СРСР. Пізніше обидва виконавці вже самі могли придбати собі скрипки знаменитого італійського майстра і не менш знаменитих його співвітчизників Джузеппе Гварнері Дель Джезу й Андреа Амати.

Нині найдорожчими скрипковими інструментами старовинних італійських майстрів володіють зокрема такі всесвітньо відомі музиканти, як Володимир Співаков, Вадим Рєпін, Юрій Башмет, Анне-Софі Муттер, Іда Гендель.

Зі страху мало не зомліла

В Україні на двох скрипках Страдіварі — «Зубовській», власником якої наприкінці XIX століття був купець і колекціонер Павло Зубов, і «Третьяковській», подарованій Московській консерваторії однофамільцем засновника відомої галереї Костянтином Третьяковим, грала видатна скрипалька — лауреат музичних конкурсів ім. П. І. Чайковського (СРСР), Й. С. Баха (Німеччина) та Я. Сібеліуса (Фінляндія), а нині професор Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка народна артистка України Лідія Шутко. Така раніше була політика держави, що всі конкурсант, гідні представляти на міжнародному рівні Радянський Союз, повинні були грати тільки на найкращих і найдорожчих інструментах. Тому ім із Державної колекції на

певний час видавали скрипки Страдіварі.

— Пам'ятаю, коли перевозила цей інструмент сама без охорони з Москви додому до Львова, то тримала його міцно, не випускаючи з рук, — розповідає Лідія Остапівна. — Хвилювалася тоді страшенно, а тут ще до мене під час реєстрації рейсу в аеропорту підійшов якийсь військовий і усміхаючись сказав: «Ви так міцно тримаєте інструмент, напевно, там у вас Страдіварі». Зі страху я мало не зомліла і несподівано для себе бовкнула: «Так і є». Після цього почула уїдливе: «Ну, звичайно... Знаємо ми ваші Страдіварі». На щастя, не сприйняв мої слова всерйоз, подумала тоді й зітхнула з полегшенням.

Говорячи про властивості скрипки Страдіварі, Лідія Шутко згадує, як довго, протягом півроку, повинна була зіграватися з нею, щоб звикнути до її невеликих розмірів та «вузької» постановки руки, а також багатотонної обертової палітри.

Лідія Шутко
перевозила безцінну скрипку без охорони

«Незвично те, що цей інструмент не вирізнявся великою гучністю, але мав кришталіно чисте високо-частотне звучання, — пояснює пані Шутко. — Як мені розповідали після мого конкурсного виступу захоплені слухачі, його прекрасно було чути навіть з акомпанементом туті, тобто всього оркестру, у найвіддаленіших місцях величезного залу Московської консерваторії».

Ставши лауреатом престижних музичних конкурсів, Лідія Остапівна гастролювала по всьому світу, але не проміняла життя в старовинному українському місті на мегаполіс за кордоном. Вона й нині живе і працює у Львові. Ось тільки змінила музичний інструмент: грає на скрипці відомого французького майстра Жана Батиста Війома, який 200 років тому імітував найкращі роботи знаменитих італійців Страдіварі та Гварнері. Вона значно перевищує розміри скрипок старовинних майстрів, ідеально лягаючи в руки музикантові, й має неймовірну силу звучання. Переконалися в цьому зможе кожен, хто відвідає 6 вересня цього року концерт у Львівській філармонії, на якому у виконанні Лідії Шутко та інших музикантів прозвучать твори відомого українського композитора, доктора мистецтвознавства Олександра Козаренка.

Без містики не обійшлося

На скрипці Гварнері «Канон», яка належала самому Паганіні, пощастило зіграти видатному київському скрипалеві народному артистові України, лауреатові конкурсу ім. Н. Паганіні Богодарові Которовичу. У травні 1999 року мер італійського міста Генуя спеціальним рейсом привіз її до столиці України для двох концертів нашого музиканта. В одному з інтерв'ю Богодар Которович зізнався, що, коли вперше взяв цю скрипку в руки, то відчув розчарування: «Адже зазвичай граю на точній її копії, створеній французьким майстром Війомом. На репетиції вона не справила особливого враження, але на концерті скрипка просто змінилася! Це було незбагненно... Гадаю, тут не обійшлося без містики. Адже, коли я заграю, то раптом відчув, що за спиною розігрується мій двійник».

До речі. Коли художники зображували Паганіні зі скрипкою, то за ним часто малювали диявола, який грає. «Можливо, скрипка мстить чужим, — зазначав український скрипаль. — Після того концерту я двічі потрапляв до лікарні, навіть пережив стан коми. У мене було оніміння кількох суглобів на пальцях». Саме через це маестро довелося відмовитися від сольних скрипкових концертів і стати диригентом. Потім розпався його шлюб, а через 10 років, 2009-го, Богодара Которовича не стало: не витримало серце. І як після цього не вірити в містику старовинних скрипок?

СУСПІЛЬСТВО

«Працюю у Червоному Хресті майже 30 років, але «звикнути» до чужого горя — не можу»

**Президент Товариства
Червоного Хреста України
Іван УСІЧЕНКО**

Професіонали навіть у розмові про щось особисте не можуть не зачепити болючих робочих тем. У цьому я переконався, розпитуючи Івана УСІЧЕНКА про його життя і пригоди, готуючи інтерв'ю з нагоди 75-річчя цієї цікавої людини.

УК Як здоров'я, Іване Гнатовичу?

— Та дякувати Богу. Гени мені, мабуть, непогані дісталися. Хоч довелося усього спробувати. Виріс у селі, з 8—9 років усе господарство було на мені.

УК То ось чому щойно закінчивши медінститут, ви змогли впропоритися з таким господарством, як служба швидкої допомоги великого промислового центру.

— Було таке. Хоч пропозиція очолити такий відповідальний підрозділ, як «швидка» Кривого Рогу, відразу після закінчення вищу стала для мене несподіванкою. Я закінчив інститут із відзнакою. Вчена рада рекомендувала мене до аспірантури, але батьки жили бідно, і я вирішив, що зарплата — краще, ніж стипендія аспіранта. Та й спеціалізація в мене була ЛОР. А тут — берися керувати міською службою «швидкої». З тих звітів, що мені вручили у міськвідділі охорони здоров'я («на ознайомлення» дали три дні), побачив, що тутешня «швидка» вкрай занедбана, що робота ця — не мед. Та й добрі люди розповіли, що керівники цієї служби змінюються щопівроку.

Відмовлявся-відмовлявся, а четвертого дня мене викликали до міської партії й сказали: «Є таке рішення: направити вас на цю посаду». Як людина партійна, я сказати «ні» не міг, тож довелося приймати господарство.

УК І господарство чималеньке, мабуть? Місто хоч і не обласний центр, а велелюдне.

— Так, там проживало тоді майже 750 тисяч людей, не в кожному обласному центрі було стільки. Та й структура міста дуже складна для організації роботи «швидкої».

Узявся за діло, пропадав на роботі з ранку до вечора, добре хоч був тоді неодружений. Із чим тільки не довелося боротися: і з приписками, і з низькою дисципліною.

Важко лад наводився, довелося просити підмоги у райкомі.

Але приблизно через півроку діло, як кажуть, пішло. Дуже допомагали промислові підприємства, у них навіть змагання таке між собою було: в чієм мікрорайоні буде краща школа, дитсадок, лікарня, станція «швидкої».

УК Яке хороше змагання!

— Щоб забезпечити нормативний доїзд, ми змушені були організувати 12 станцій. Приїхала комісія з Києва і влаштувала мені головомийку: як це так, мовляв, у Києві шість станцій, а у вас — аж дванадцять. Кажу, просто поїдьмо і подивімося. Поїхали від найпівденнішої станції. Коли всі 12 об'їхали, до найпівнічнішої, яка розташована за 60 кілометрів від першої, дісталися, питання зникло. Адже Кривий Ріг — це таке собі намисто з мікрорайонів і промислових підприємств, яке вузькою смугою простяглося майже на 110 кілометрів!

Незабаром наші досягнення визнали й у столиці, відзначили на коллегії міністерства.

УК І забрали вас до Києва разом з вашими ідеями і напрацюваннями?

— Так, я потім дізнався, що кандидатуру майбутнього начальника київської «швидкої» обирали з 16 осіб.

У столиці теж були складнощі. Якось, пам'ятаю, була епідемія грипу. І ось телефонує мені генерал-полковник, скаржиться, що не міг додзвонитися на «03» кілька годин. А я йому у відповідь: то вам ще пощастило, інші й довше дзвонили. На той час диспетчерська служба «швидкої» Києва мала лише десять «входів», тобто одночасно могли телефонувати лише десятеро людей. Та й в інших аспектах оснащення служби не відповідали потребам. Поставив питання перед керівництвом міста про будівництво нового приміщення диспетчерського центру і про його оснащення. А воно передало мій запит на розгляд спеціалізованої архітектурної ради. У відповідь — відмова. Я тоді ще раз прошу цю раду розглянути наше питання і сам вже туди приходжу. Оглядаюся: засідають у цій раді люди здебільшого вже не молоді. Питаю в них: кому днями доводилося викликати «швидку»? Один піднімає руку: мені, але ледь додзвонився. Отож, кажу, в тому й річ, тому нам потрібне нове приміщення. Покивали вони одне одному і пропозицію мою підтримали.

УК Як ви оцінюєте нинішню реформу «швидкої допомоги»?

ДОСЬЄ «УК»

Іван УСІЧЕНКО. Народився 1938 року в селі Вергуни Черкаської області. Закінчив Дніпропетровський державний медичний інститут. Кандидат медичних наук. Заслужений лікар України.

— Скажу так: це не перша реформа. Я свого часу з великими труднощами домігся, щоб ця служба стала централізованою. А вже через кілька років один чиновник знову хотів її розпорити, підпорядкувати станції окремим районам, окремим лікарням. Питаю його: а якщо трапиться велика аварія, то ви що, з кожним районом тоді узгоджуватимете перекидання машин у гарячу точку?

Також ми свого часу, зробивши аналіз, що до 30% викликів ідуть від людей, які мають проблеми із серцем і судинами, збільшували кількість спеціалізованих кардіологічних бригад. Теж згодом знайшовся керівник, який забажав підпорядкувати ці бригади профільному інституту.

УК У Червоному Хресті ви працюєте понад чверть століття, з 1986-го, мабуть, бачили чимало катастроф, бід, горя, розпачу. Кажуть, що на такій роботі з часом серце наче вкривається шкаралупою. А як у вас?

— Болить. Але порівняно з тим, що бачать і чують щодня наші патронажні сестри... 3200 патронажних сестер по всій Україні щороку надають допомогу вдома 37 тисячам одиноких людей, обмежених у пересуванні.

І ці інваліди, й багато малозабезпечених людей отримують також і гуманітарну допомогу — і від наших медико-соціальних центрів, і від закордонних Товариств Червоного Хреста. Але після ухвалення рік тому закону про новий порядок отримання гуманітарної допомоги стали траплятися серйозні збої. Ось уже кілька місяців не можемо отримати направлені в Україну дві машини «швидкої допомоги». Постійно якісь проблеми й з іншими вантажами. Причина затримок — в узгодженні отримання допомоги з численними міністерствами і відомствами. А бюрократична машина — не з тих механізмів, що швидко працюють.

УК І як залагодити цю ситуацію?

— Раніше існувала спеціальна комісія при Кабінеті Міністрів. Ось тут, у цьому залі, збиралися і відповідальні за цей напрям чиновники і представники громадських організацій, оперативно вирішували всі питання. А нині, поки запит від одного відомства до іншого дійде — нам уже виставляють рахунок за зберігання вантажів. А де ми візьмемо ці 20—30 тисяч гривень? Від нужденних їх відривати? Ні, не буде такого.

До речі, свого часу деякі розумники пропонували продавати частину гуманітарної допомоги. «Ми тільки десять відсотків продаватимемо, це нам дасть готівку для оперативних витрат». Нам вдалося ці спроби зупинити, бо відомо, що варто лише почати. А там десять перетворяться спочатку на двадцять, а там й усі 90 намалюються.

Але то вже було та загуло. А щодо нинішньої ситуації з гуманітарною допомогою, то ми готуватимемо пропозиції щодо змін до закону і шукатимемо підтримки у профільних комітетах Верховної Ради. Треба відновити давню практику, зробити такі засідання відкритими, запрошувати на них журналістів, щоб ні в кого не виникало запитань щодо складу і призначення цієї допомоги. А десь на сайті (скажімо, Мінсоцполітики) розміщуватимемо повну інформацію про гуманітарні вантажі: хто що відправив, хто отримав, як розподілив тощо.

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Навчання наданню першої медичної допомоги — одна із місій Червоного Хреста

Відпочинок у подарунок

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ТУРБОТА. У пансіонаті «Зелені пагорби», що посеред мальовничого гірського села Виженка, вже четвертий літній сезон поспіль Чернівецька обласна організація ветеранів організовує дозвілля своїх активістів. Ветерани Великої Вітчизняної

війни і праці, інваліди і діти війни, що приїхали сюди з усіх районів області, мають змогу забути побутові турботи, добре провести час у колі друзів, а також поліпшити своє здоров'я завдяки цілющому гірському джерелу, що поряд. Його вода лікувальна, типу моршинської. В багатьох із них життєві обставини склалися так, що це було їхнє

перше знайомство з розкошами санаторного відпочинку.

Серед тих, кого щиро зустріли в «Зелених пагорбах», — ветерани війни, хто наближав у боях перемогу: визволитель Чернівців Олександр Іларійович Суров, Іван Миколайович Польовий з Хотина, Лідія Іванівна Сичова з Вижниць. Їм вже за вісімдесят,

у пансіонаті вони огорнені особливою турботою.

— Рівень цивілізованості будь-якої держави визначається тим, як у ній почуваються люди похилого віку, соціально вразливі верстви населення, ветерани. І Україна йде цим шляхом, чітко позиціонує себе як соціальна держава, — зазначив голова Чернівецької облдержадміністрації

Михайло Папієв, завітавши до активістів ветеранських організацій на відкриття відпочинкового сезону. — Допомога ветеранам, інвалідам Великої Вітчизняної війни та дітям війни — наш обов'язок, наша спільна відповідальність. Нагадаю, що державним бюджетом на цей рік передбачено підвищення пенсій учасникам

війни, доплати до пенсій для членів сімей померлих інвалідів війни, підвищення пенсій військовослужбовцям. Усім інвалідам війни, незалежно від групи інвалідності, та учасникам бойових дій, яким виповнилося 85 років і більше, розмір підвищення становить 50% прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб.

НАУКА

«Біополе бджоли стирає негативну інформацію»

Директор Національного наукового центру «Інститут бджільництва ім. П. І. Прокоповича»
Олександр ГАЛАТЮК

Пасічники стверджують: перший місяць після весілля називається медовим не в переносному, а в прямому значенні. Адже в давнину молодята після одруження разом з батьками варили бочку питного меду і споживали, щоб самим оздоровитися і народити здорових дітей. Період, коли пили цілющий напій, називався медовим місяцем.

А тепер від мудрості минулого до реалій сьогодення: що важливіше — здоров'я чи 12 гривень? Скажете, абсурдне порівняння. Погоджуюсь. Проте ставити так питання змушують реалії життя. Чому? Розмова не лише про це з директором Національного наукового центру «Інститут бджільництва ім. П. І. Прокоповича» Національної академії аграрних наук, доктором ветеринарних наук професором Олександром ГАЛАТЮКОМ.

Олександр Євстафійовичу, недавно почув нарікання пасічника, який продав посередникові велику кількість меду по 12 гривень за кілограм. Чи можливо таке?

— На жаль. Адже в державі бджільництво розвивається, а організованої закупівлі меду й іншої продукції нема. Тому кожен господар самотужки займається реалізацією. Цим вміло користуються посередники.

Наш мед має попит за кордоном, де його тонна коштує від трьох тисяч американських доларів. Ось і підрахуйте, скільки втрачає пасічник, отримавши за кілограм меду 12 гривень. І річ тут навіть не в грошах. Вважаю, про це слід вкотре нагадати, щоб привернути увагу влади і кожного громадянина, а особливо тих, у кого є діти, до профілактики і лікування хвороб не лише пігулками, а й дарами природи.

Оскільки наш мед вивозять за кордон, тож маємо його достатньо?

— Україна за кількістю виробленого меду посідає перше місце в Європі. Цією благородною справою займається 400 тисяч пасічників, які утримують 3,2 мільйона бджолосімей. Щороку комахитрудовниці дарують нам 70—80 тисяч тонн меду. Понад 10 тисяч тонн експортуємо.

Крім економіки, чим ще не задовольняє втішна, на перший погляд, статистика?

— Якщо ми перші у виробництві, то не можемо цим похвалитись у споживанні. Тим часом продукти бджільництва українцям потрібні, мабуть, як у жодній іншій країні. Особливо ліквідаторам і потерпілим від аварії на ЧАЕС.

Наведу такий приклад. Після атомного бомбардування американцями японських міст уряд цієї країни в потерпілій зоні запровадив для населення обов'язкове вживання меду. Не епізодично — постійно. Минали роки. Фахівці з'ясували: люди в зоні атомного вибуху, які вживали мед, прожили довше, ніж ті, що жили в чистій зоні, але продукти бджільництва ігнорували. Чи потрібні ще аргументи, аби вживання дарів природи стало в нас нормою?

На жаль, вони є: медики стверджують, що в школі майже немає здорових дітей. За тривалістю життя Україна, яка виробляє найбільше меду в Європі, пасе задніх.

— Додайте сюди те, що ми унікальні можливості не використовуємо, тоді як Японія, де тривалість життя б'є всі рекорди, мед імпортує. Ось так економіка переплітається з геронтологією.

Олександр Євстафійовичу, що, крім закликів споживати більше меду, пропонують фахівці інституту?

— Переконаємо і аргументуємо не закликами. В інституті працює відділ апітерапії, який очолює лікар вищої категорії Олексій Пащенко. Підкреслюю це тому, щоб усі зрозуміли: віковий досвід і сучасні напрацювання пасічників вивчаємо, перевіряємо і готуємо до використання. Відділ, зокрема, досліджує біологічно активні речовини продуктів бджільництва, створює принципово нові апіфітокомпозиції цілеспрямованої дії й нові підходи для найефективнішого використання біологічно активних продуктів бджільництва в комплексі з лікарськими рослинами; терапевтичну ефективність створених препаратів у провідних лікувальних закладах країни, вдосконалює та науково обґрунтовує схему лікування хвороб нервової, серцево-судинної та ендокринної

Бджолині соти досі не розкрили всіх таємниць

систем методом апітоксинотерапії тощо.

За період діяльності відділу розроблено і запатентовано близько 40 апіфітопрепаратів. Відділ співпрацює з Державним закладом «Український спеціалізований диспансер радіаційного захисту населення» МОЗ щодо впровадження нових апіфітозасобів, де з 2010 року успішно застосовують розроблені дієтичні добавки в комплексному лікуванні дітей ліквідаторів аварії на ЧАЕС та дітей, що проживають у зонах радіаційного контролю.

Для прикладу назвіть, будь ласка, хоч одну розробку, яку використовують для підтримки здоров'я чорнобильців.

— Дієтична апіфітокомпозиція на основі меду, бджолиного обніжжя, екстрактів прополісу, глуду та собачої кропи мелісон. Цю добавку рекомендовано включати в комплексне лікування функціональних розладів діяльності серцево-судинної системи, а також як допоміжний засіб при легких формах порушень серцевого ритму (миготлива аритмія, пароксизмальна тахікардія), при підвищеній емоційній збудливості, невротичних станах та легких формах порушень сну. За тривалого застосування не спричиняє звикання, розвитку психічної та фізичної залежності.

В інституті регулярно збираються для обміну напрацюваннями апітерапевти. Які доповіді

ДОСЬЄ «УК»

Олександр ГАЛАТЮК. Народився 1958 року в Хмельницькій області. Закінчив Білоцерківський сільгоспінститут. Працював ветеринарним лікарем. З 2001 року — завідувач кафедри Житомирського національного агро-екологічного університету, потім — проректор цього навчального закладу. 2012 року очолив Національний науковий центр «Інститут бджільництва ім. П. І. Прокоповича» НААН. Автор 200 наукових публікацій, 5 монографій, 3 навчальних посібників, 5 патентів на винаходи. Підготував 11 кандидатів наук. Пасічник з багаторічним досвідом.

викликали найбільший інтерес під час останньої зустрічі?

— Важливо, що участь у останньому зібранні брали не лише бджоларі, а й медики, фармацевти. Майже кожен виступ на ньому ставав внеском у розвиток лікувально-профілактичних препаратів на основі продукції пасіки. Так, група авторів досліджувала шляхи поліпшення лікуван-

стамед по 1 чайній ложці двічі на день за 30 хвилин до їди протягом місяця. За даними дослідження, препарат підвищує захисні функції організму, рівень гемоглобіну й еритроцитів, має антитоксичний ефект, підвищує імунітет. Простамед у комплексному лікуванні гострих вірусних інфекцій з рецидивуючою герпесвірусною інфекцією сприяє скороченню терміну захворювання в середньому на три дні та полегшує його перебіг. Простамед добре переносять пацієнти, він не спричиняє алергічних проявів.

На території інституту з'явилися незвичні вулики-хатинки. Яке їх призначення?

— Не лише продукти пасіки, а й спілкування із бджолами поліпшує здоров'я. Науковці стверджують, що вібрація клітин бджоли й клітин людини схожі. Біополе бджоли, вступаючи в резонанс із людським, стирає негативну інформацію, що спричиняє хворобу. Щоб надати таку змогу всім охочим, встановлюємо на території інституту бджолині будиночки. Практика показує, що людині досить одну годину полежати там для відновлення біополя.

Розмову ми розпочали з цілющої дії, як стверджують пасічники, на організм питного меду. Чи справді це так?

— Одразу скажу, що скільки пасічників, скільки й рецептів медовухи. Але медовий напій не має нічого спільного з розчином меду з горілкою, як помилково вважають деякі споживачі, введені в оману нав'язливою рекламою. Це натуральний продукт, виготовлений з меду, а алкоголь у ньому утворюється природним шляхом. Він легко засвоюється, відновлює сили при фізичних навантаженнях, має заспокійливу дію, виводить з організму токсини. Люди, які регулярно п'ють меду, рідко страждають на хвороби серця й мають міцну нервову систему. Та майте на увазі, що напій, міцніший за 11 градусів, не може бути лікувальним. За словами досвідчених медоварів, питні меду, попри вміст у них алкоголю, можуть відвернути любителів оковитої від міцних напоїв. Тож їх можна використовувати для лікування алкоголізму.

Отже, бджола дає нам змогу відчувати медовий місяць усе життя?

— Так. Для цього треба знати особливості вживання бджолопродукції. Звичайно, дбати про себе — справа кожного. Але турбота про здоров'я нації — обов'язок держави. Якщо буде так, Україна триматиме першість не лише з виробництва меду, а й використання його для підтримки здоров'я громадян.

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ВАРТО ЗНАТИ

Забрус — це зрізані смужкою верхні кришечки запечатаних медових стільників. Цей продукт бджільництва вже тривалий час застосовують у народній медицині для лікування бактеріальних і вірусних уражень носоглотки та верхніх дихальних шляхів, а також хронічного гаймориту. Жування забрусу із додаванням меду протягом 3—4 тижнів посильно істотно поліпшує імунітет. Забрус містить антибактеріальний фермент лізоцим, якого в 20 разів більше, ніж у стільниковому меді, й у 140 разів — ніж у звичайному відкачаному меді.

Перга — це квітковий пилок, законсервований у стільниках бджолиного гнізда. До складу перги входять незамінні амінокислоти, каротиноїди, ензими, вітаміни, фітогормони. Для профілактики дорослим слід вживати 2 г на день перги. Цей апітерапевтичний засіб ретельно розсмоктують протягом 15—20 хвилин, а потім ковтають, не запиваючи водою. Курс профілактичного лікування — 30—40 днів, потім роблять перерву на місяць і знову курс повторюють.

Прополіс — природний антибіотик, який має протизапальну, болезаспокійливу, антисептичну дію. При застуді та гострих респіраторних захворюваннях можна жувати його по 1—3 г протягом 10 хвилин кілька разів на день. Можна зробити прополісне масло (15 г прополісу на 100 г масла поставити на 30 хвилин на водяну баню, процідити). Вживати по 1 столовій ложці тричі на день за годину до їди. За таким самим рецептом можна зробити і прополісний мед, використавши замість масла мед. Вживати таку суміш так: 1 чайна ложка тричі на день за 30 хвилин до їди.

ДОВКІЛЛЯ

Ведмедя вчили танцювати на розжареній плиті

ВІДМУЧИЛИСЬ. До реабілітаційного центру на Закарпатті тварини прийшли крізь біль і знущання

Марія ШЕТЕЛЯ
для «Урядового кур'єра»

Найбільший у Європі і єдиний в Україні Реабілітаційний центр бурих ведмедів площею 12 гектарів відкрили на території Національного природного парку «Синевир» позаторок. Місце підбирали таке, щоб було близьким до умов життя цих тварин у дикій природі. І, звичайно, щоб воно сприяло їхньому поверненню до нормального життя.

Про те, як жилося ведмедикам досі, й у страшному сні не присниться.

Найстарший Ірі — 30 років

Скажімо, Бєня, коли потрапив до центру навесні 2012 року, був схожий на жакливу істоту: худий, кошлатий, змучений. Його безсердечно власники вчили танцювати на розжареній плиті. Тварина була змушена перебирати лапами по гарячій поверхні й терпіти біль. Такі муки призвели до того, що Бєня, почувши музику чи побачивши наближення людини, починав нервово підтанцювати. Після тривалого лікування під умілим наглядом працівників центру ведмідь додав 80 відсотків у вазі. Та, щоб позбутися набутого рефлексу підстрибування, потрібен час.

Несолодко жилося і шестирічній ведмедиці Розі, яку привезли з Вінниччини у грудні 2011-го. Вона жила 5 років у дуже маленькій клітці на автозаправці поблизу траси. Тварина вдихала вихлопні гази рецепторами нюху, які в цих тварин у сто разів чутливіші, ніж у людини, її дуже погано годували. П'ять разів Роза пробувала втекти, що було дуже небезпечно, адже поряд розташовані населені пункти...

А ось чотирирічний ведмідь Потап тривалий час прожив у тій клітці спортивного клубу в Луганську, служачи приманкою для мисливських собак. Власники одягли йому нашийник, коли він ще був зовсім малим, і не знімали. Ведмідь ріс, а нашийник вривався у тіло, утворюючи 20-сантиметровий кривавий слід. До центру Потапа забрали примусово, а господар заплатив штраф за знущання з тварини.

Найстаршу жительку центру тут лагідно називають «бабусею»: ведмедиця Іра за своє довге 30-річне життя теж натерпілася чимало. Будні її проходили у клітках, де підлога була з арматури. Від ходіння по такому настилу кігті тварини вривалися у лапи, їй важко було пересуватися. Іру привезли до реабілітаційного центру із

Від спеки товстошкірі рятуються, купаючись у басейні

В огорожених вольєрах ведмеді живуть у напіввільних умовах, як на курорті. Тут вони їдять, купаються, граються і вчаться жити мирно, відповідно до потреб їхнього виду.

міста Городок Хмельницької області.

Ведмідь Дюрій — найперший і найбільший мешканець центру, який тепер важить 380 кілограмів. До листопада 2011 року клишоногий постійно голодував, харчуючись лише відходами. Тварина жила у тісному дерев'яному будиночку й була приманкою для туристів. Восьмирічного ведмедя примусово забрали працівники реабілітаційного центру із полонини Драгобрат, що на Рахівщині.

Мишко просив молока і радів солодошам

Ведмеді Стелл, Бубочка та Малиш потрапили до центру через те, що не піддавалися дресированню. Стелла утримували у рівненському пересувному цирку-шапіто, і власники, які купили ведмедя за власні кошти, подарували його національному парку, щоб тварині жилося краще.

Непокірного Малиша циркачі продали у приватні руки, а підприємець зачинив ведмедя у трейлері, де були жакливі умови. Виявили ведмедя журналісти у селі Кідьох Берегівського району Закарпаття, згодом під громадським контролем його перевезли до центру в НПП «Синевир».

Схожа доля у грайливої Бубочки, яка із цирку потрапила у приватні руки. Та коли ведмедя

захворіла, господиня передала її з Харкова до реабілітаційного центру. Тут вона швидко одужала і знайшла спільну мову з іншими мешкан-

Близько до клітки можуть підходити тільки працівники

цями ведмежого притулку.

Наймолодших ведмедиків центру Вінні та Мишка знайшли просто у лісі без їхніх мам. За словами природоохоронців, із ведмедями трапилося якесь лихо, адже вони ніколи не залишають маля до трьох років.

Вінні утримували і росли два роки турботливим господарі. А коли вирішили відпустити у природу, він повертався. Зрозумівши, що в дикій природі ведмедиків не вижити, господарі віддали його до дбайливих рук працівників національного парку.

Мишко потрапив до реабілітаційного центру теж

Ведмедів навчають шукати їжу

клітці, ласує кавунами та важить уже 18 кілограмів. Туристів до нього не підпускають, щоб не травмували психіку шумом і фотоспалахами.

До гурту треба привчати

В огорожених вольєрах ведмеді живуть у напіввільних умовах, як на курорті. Тут вони їдять, купаються, граються і вчаться жити мирно, відповідно до потреб їхнього виду.

Наше завдання — повністю повернути ведмедям природні інстинкти та навчити їх жити злагоджено у великому

вольєрі, — розповідає Михайло Маслей. — Уже разом гуляють Потап, Бубочка, Роза, Вінні, Стелл та Іра. Інших ведмедів ми поки що привчаємо до спільних прогулянок, адже вони ще можуть побитися між собою. Кожна тварина має власний характер, одні звикають до нових сусідів швидко, іншим для адаптації потрібен час.

Зусиллями працівників реабілітаційного центру до ведмедів повернулися деякі інстинкти, закладені природою. До прикладу, «бабуся» Іра проспала взимку 4 місяці, щоправда, в барлозі, який мостила собі Роза. Гуляючи територією, ведмедики шукають потрібні трави і їдять їх: розбиратися у рослинності — теж їхнє природне обдаровання.

Щоб навчити ведмедів шукати їжу, доглядачі розкидають харчі по вольєру, ховають їх, підвішують. У такий спосіб клишоногі самі змушені підібрати, дістати чи знайти харч.

Від спеки товстошкірі рятуються, купаючись у басейні чи приймаючи імпровізований «душ».

Спочатку ведмеді обережно підходили до басейну, однією лапою пробували воду, — розповідає охоронець Юрій. — Найсміливішою виявилася Бубочка, яка одразу ж кинулася купатися. Пам'ятаємо, як вона штовхнула Дюрія, що довго не наважувався стрибнути у воду.

Більшість ведмедів уже повністю реабілітувалися, набрали потрібну вагу і готові до випуску у великий вольєр.

«Стримувати нас лише нестача відеоспостереження і техніки, аби стежити за ними, — розповідає директор Реабілітаційного центру бурих ведмедів Ярослав Бундзак. — Випустивши ведмедів на своєрідну волю, ми й надалі годуватимемо їх, лікуватимемо і спостерігатимемо за поведінкою. Повністю відпустити ведмедів не можна, адже вони ніколи не жили у дикій природі».

Для нормального функціонування центру треба ще зробити чимало. Попри все, ведмедики чудово почувуються на території Національного природного парку «Синевир». Їх турбують лише туристи, які із захопленням спостерігають за їхнім життям і розвагами.

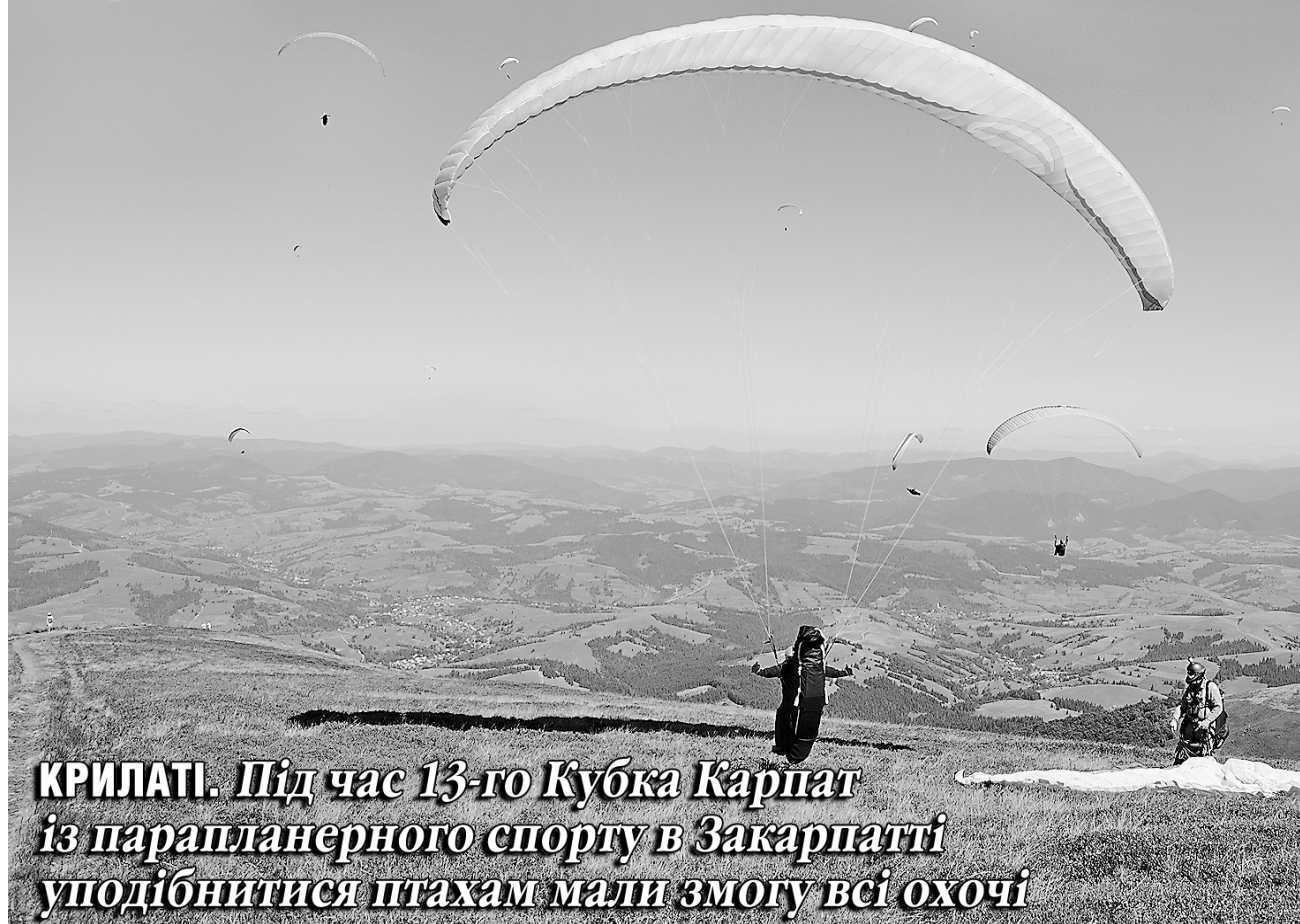
ДОВІДКА «УК»

За добу одному звірові потрібно з'їсти 17 кг продуктів. За місяць десятеро ведмедів центру з'їдають: м'яса — 350 кг, риби — 420 кг, борошна — 500 кг, моркви — 1 тону, яблук — 1 тону, хліба — понад 900 кг, кавунів — 100—200 кг.

За день ведмідь зазвичай випиває 10 літрів води, у спеку норма значно збільшується. Воду люблять джерельну і дуже чисту, тому кормові корита обов'язково мийть перед тим, як налити туди води.

ХОБІ

Туди, де вітер свище!

КРИЛАТІ. Під час 13-го Кубка Карпат із парашутизму в Закарпатті уподібнитися птахам мали змогу всі охочі

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»
Оксана ЧУЖА
для «Урядового кур'єра»

Споконі віки літньої днини кожен містичний, напевно, мріє про благодатну прохолоду. Ми вирішили шукати її в небі, тож подалися в Карпати ловити норавливий вітер за допомогою крил. Так-так, саме крилом називають купол парашути, безмоторного літального апарату, за допомогою якого можна ширяти (планувати) в небі.

Пунктом нашого призначення стало село Пилипець, що в Закарпатті. Якійсь 12 кілометрів від залізничної станції Воловець — і ми біля підніжжя гори Гімба (1498 м), з якої відкривається чудова панорама Боржавського хребта Українських Карпат. Тут є й інші, не менш красиві, гори, але парашутисти вподобали саме цю через хорошу інфраструктуру.

Тут проходив відкритий Кубок Карпат 2013 року з парашутизму і можна було відчувати драйв польоту, навіть якщо лише спостерігати за спортсменами.

До половини гори можна виїхати крісельним підйомником, а далі «ГАЗами» до верхівки. Поїздка на «ГАЗі» — це теж неабиякий екстрим, на деяких майже прямовисних ділянках здавалося, що він ось-ось перекинеться. А ще ми надихалися справжнього екологічно чистого пилу, що кувивався з-під коліс авто.

Для комп'ютерних черв'яків і половина гори з круговою панорамою вже може здатися гірським раєм. Але тим, хто не шукає легких шляхів, раджу не зупинятися й продовжити підйом на гору вже пішки. Вітер-свистун у вухах, запаморочливі крає-

види замшево-атласних гір, що переливаються на сонці від жовто-коричневого до зелено-синього, будуть компенсацією за пролітний піт. Залежно від вашої фізичної підготовки й естетичного виховання (перерв на фотографування пейзажів), Гімба підкориться за 25—50 хвилин.

На крилі — від Харкова до Азова

І ось перший день змагань. Сонце доходить зеніту, ми — на місці старту, всі чекають на льотну погоду. Поки що дме сильний вітер, і пілоти, сховавшись за величезними рюкзаками зі спорядженням, розповідають про польоти. Один — про Тенерифе й іспанські вітри, інші — про найбільші досягнення (рекорд України та Європи на дальність польоту встановив наш спортсмен, пролетівши парашутом від Харкова до Азовського моря) та пригоди (жінку підняло висхідним потоком повітря на висоту понад 9 км за 10 хвилин, внаслідок чого вона обморозила обличчя та пальці рук). Багато говорять про спорядження. Виявляється, в Україні є виробники парашути. Серед популярних — харківська фірма «Sky Country» та київська «Аерос». Остання експортує свою продукцію (парашути, дельтаплани, мотодельтаплани, планери, нанотрайки та надлегкі літаки) в 43 країни, не рахуючи СНД.

За розмовами час спливає швидко, вітер зменшується, термічні потоки активізуються і розпочинається брифінг. Обцілований сонцем і вітрами директор змагань Микола Струк розповідає про завдання на сьогодні (щодня вони різні й залежать від погодних умов), маршрут польоту й робить інструктаж. Спор-

тсмени записують координати в бортові комп'ютери (пілот зобов'язаний мати висотомір і GPS, мобільний телефон і радіостанцію, точну карту місцевості кожному видають перед змаганнями) та йдуть готуватися до польоту: розкладають крила, перевіряють стропа, підвісну систему, налаштовують рації й одягають льотні комбінезони. Звертаємо увагу на їхні спеціальні черевики, що мають захистити голі востопний суглоб. Відчувається радість у їхніх рухах, адже незабаром уподібняться птахам.

Фрі-флаєри просто вільно літають

Доки спортсмени готуються, наше товариство розважає симпатична Божена Кузмич зі Львова — адміністратор змагань і суддя на старті, яка у зем-

ному житті є директором туристичної фірми. Дівчина займається парашутизмом п'ять років. З її розповідей дізнаємося: Кубок Карпат стартував 2000-го і цього року проходить утринадцяте. Організатори — Федерація парашутизму України, парашутистичний клуб «Кумулос» (м. Львів), Міжгірська та Воловецька райдержадміністрації. Раніше з'їжджалися до села Гукливій Воловецького району, що за 10 км звідси. Але через погану інфраструктуру змагання перенесли до Пилипця.

Боржавський хребет майже ідеально підходить для парашутизму. Ці гори зовсім безпечні, немає каміння, скель, крутих схилів, тут добра аеродинамічна атмосфера. Зареєструвалося на Кубок попередньо 70 учасників, проте першого ж дня цю кількість було перекрито більш ніж на 30 спортсменів. Є пілоти

Небо не прощає нехлюйства

Фото Оксани ЧУЖО

з Росії, Білорусі, Молдови, Словаччини, Польщі. Очікували на групу з Іспанії. Спортсмен із цієї країни, учасник чемпіонату світу, який побував тут раніше, мав намір привезти з собою команду — так йому сподобалися закарпатські краєвиди й умови для польотів. Але щось у них не вийшло. Уперше приїхали парашутисти з Криму.

Усі пілоти на цій горі поділяються на дві категорії: учасники змагань і фрі-флаєри. Останні участі у Кубку не беруть, просто вільно літають й переймають досвід у досвідчених. Божена зауважила, що змагання модернізували. Розмір стартового внеску залишився тим самим (90 євро з попередньою реєстрацією або 120 — у день змагань), але додалися канавки та пайки для учасників. 15-відсоткову знижку передбачено для учасників торішнього Кубка, який через негоду так і не відбувся.

Умови участі стали жорсткіші: пілоти без медичного страхового свідоцтва не допускають до змагань. Щодо мети і завдань змагань, то, крім розіграшу особистої та командної першості серед спортсменів, популяризації та подальшого розвитку парашутизму в Україні, є ще і естетичний аспект: показати красу Карпатських гір, популяризувати українську культуру (майже половина учасників — іноземці).

Щовечора для спортсменів організують розважальні заходи, можна послухати українську музику, спробувати бринзи, яфін (місцева назва чорниці). Придумано кулінарні конкурси. Визначають найкраще парашутистичне відео, є дискотека, на якій лише пісні зі словами «літати», «небо», «парашутист». Будуть і пісні під гітару біля вечірньої ватри. Останнє слухаємо із сумом: нам усього не побачити, бо приїхали на два дні.

Запас терпіння не завадить

... Вітер наповнює крила — і спортсмени з розбігу відриваються від землі. З десяток кольорових парашутистів одночасно літають над горою. Неймовірно видовище! Здається, немовби це птахи, які рушають у вирій. Директор змагань Микола Струк обнадіює: за прогнозами, більшість днів будуть льотними, на відміну від минулого року.

Повертаючись до історії Кубка, відзначає чудові змагання 2009—2010 років, коли були польоти аж до Сколе, Мукачівського та Іршави, що раніше вважалося неможливим.

Першого дня змагань, попри ідеальну погоду, політати не довелося: надто велика черга. Але терпіння — риса парашутиста. Наступного дня — хмари і повний штиль. Розговорилися з поляком Ареком Крідом з містечка Устрики Нижні, що неподалік українсько-польського кордону. Він фрі-флаєр і приїздить сюди 10 років поспіль.

Цього року йому складають компанію ще восьмеро співвітчизників, які теж приїхали на три дні просто політати, живуть у наметах. Каже, що тутешні гори красивіші й вищі від польських, а люди дуже гостинні. Войцеха Коцота із Кракова, який тут уперше, теж захоплює краса Карпатських гір.

Хмари потроху зникають, і з'являється сонечко. Знову брифінг і чергове завдання. Так звані тандемники (літають удвох із пасажиром) обцінують нас покатами. Знайомимось: Ігор Коневський родом зі Львова, останні 7 років живе у закарпатському селі Студений. Починав дельтапланеристом ще 2000-го: у львівському клубі «Кондор» здіймався ввисі зі стометрових гірок. Згодом освоїв і парашутизм, літає із крилом, із мотором, з 2005-го — із тандемом. Улітку він у Карпатах, а взимку катає туристів на Кавказі — на гірськолижному курорті Гудаурі в Грузії. Ігор каже: у Карпатах термічно активна погода настає у другій половині літа і триває до осені. Бажання здійснити з ним у тандемі на 15—20 хвилин обходиться у 300 грн, польоти на 45—60 хвилин удвічі дорожчі. У Гудаурі всього 10-хвилинні рейси піддід небесами коштують 70 доларів. Це через слабкість термічних потоків, які пілоти на своєму жаргоні звуть «терміками».

Другий пілот — Михайло Фізер із райцентру Міжгір'я — першим у районі освоїв Боржавський хребет. За сім років польотів — жодної травми. Нині у цьому районі аж 11 пілотів, які літають для власного задоволення. Завдяки витягу на Гімбі можна навіть після роботи приїхати і політати.

— Боржавський хребет вважається другою Меккою українського парашутизму після Криму, — каже Михайло. — Узимку тут теж можна літати, проте тієї насолоди, що влітку, немає. Холодно, руки мерзнуть і не попланеруєш, як тепер.

Момент істини

За командою інструктора у повній бойовій готовності біжиш і... відриваєшся від землі. Тепер зрозуміло, як почуватися птах у небі. І на думку спадають рядки із пісні Висоцького «Вершина»: «Весь мир на ладони, ти щастливий і нем...» У ці хвилини життя набуває нового сенсу.

А через день стало відомо: у командному заліку перемогу здобула словацька команда «Perfect Fly», друге і третє місця посіли українські «Кумулос» та «Sky Line». У загальному заліку перше і друге місця вибороли словаки Петер Випаріна і Стефан Випаріна, третє дісталось українцеві Ігорю Шарабханову. Серед жінок перемогла полька Агнешка Добрзанська, її співвітчизниця Йоанна Коцот посіла третю сходинку п'єдесталу, вище за неї — на другу — піднялася українка Світлана Белінська.

СПОРТ

Кошик із «золотом» у сучасних ідальго

ЄВРО-2013. Чемпіоном Старого Світу серед юнаків стала збірна Іспанії

Діти, які відпочивали у літніх таборах Київщини, сформували групи підтримки для кожної із шістнадцяти збірних, які виборювали чемпіонське звання. Більше пощастило тим підліткам, які вболівали за команду Іспанії. У вирішальному матчі континентальної першості в Києві піренейці лише в додатковій п'ятихвилинці перемогли балканців і стали чемпіонами Європи.

Золоті медалі іспанським баскетболістам вручив віцепрем'єр-міністр України Олександр Вілкул.

— Турнір, який пройшов у Києві, запалив нових світових зірок, — наголосив урядовець під час урочистої церемонії. — Дякую всім учасникам та глядачам змагань за створення яскравого спортивного свята європейського масштабу. Київ показав високий рівень підготовки турніру, який став, за оцінкою керівництва ФІБА Європа, найкращим чемпіонатом в історії проведення подібних змагань.

Віцепрем'єр-міністр відзначив високий індивідуальний рівень гри українських спортсменів та їхній командний дух. Він переконаний: проведення юнацького чемпіонату — цінний досвід для України, який дуже знадобиться під час підготовки до Євробаскету-2015.

— Ви дуже добре використали досвід організації Євро-2012, — у свою чергу визнав під час завершальної прес-конференції генеральний секретар ФІБА Європа Каміл Новак. — Рівень організації фінального турніру для шістнадцятирічних виявився надзвичайно високим. Цей

Влучний кидок лідера іспанців Хав'єра Лопеса

Фото: Українформ

турнір став першим підготовчим кроком до Євробаскету-2015. Нині планку для майбутніх організаторів подібних змагань високо піднято. Передусім дякую Федерації баскетболу України, а також місцевому оргкомітету.

У турнірі за 9—16 місця збірна України спочатку перемогла шведів, згодом виявилася сильнішою за росіян. А останнього дня змагань поступилася литовцям і посіла підсумкове десяте місце.

За словами президента ФБУ Олександра Волкова, Федерація баскетболу забезпечила нашим гравцям найкращі умови для підготовки до головного турніру року. Протягом сезону підопічні Віталія Усенка взяли участь у п'яти міжнародних турнірах: у Білорусі, Туреччині, Франції, Литві та Сербії.

Інша річ, що, приміром, в останніх восьми контрольних іграх напередодні старту європейської першості Ігор Стародуб та його партнери перемогли лише двічі, причому обидва рази виявилися сильнішими за литовських однолітків. Поки що нашим юним талантам не до снаги на рівних конкурувати з фаворитами баскетбольного Старого Світу — Грецією, Іспанією, Італією, Сербією та Туреччиною.

Водночас високо оцінив потенціал деяких гравців синьожовтих такий авторитетний російський спеціаліст, як Віктор Бережний. Як зазначив тренер російських юнаків, який зараз працює в молодіжній команді московського ЦСКА, він звернув увагу на Кирила Марченка з южненського «Хіміка», Віталія

Зотова і Антона Мусієнка з баскетбольного клубу «Донецьк», Дмитра Березюкіна з мариупольського «Азовмашу». Особливо його вразив беззаперечний лідер команди-господині Святослав Михайлюк. Баскетболіст, зріст якого 196 сантиметрів, має всі дані, щоб вирости в захисника міжнародного рівня, стати зіркою національної збірної своєї країни.

Не випадково Святослав увійшов до символічної п'ятірки чемпіонату Європи разом зі Стефаном Пено (Сербія), Хав'єром Лопесом-Аростегуй (Іспанія), Мілошем Глісичем (Сербія) і Георгіосом Папагіаннісом (Греція). Найціннішим гравцем турніру став гравець збірної Сербії Стефан Пено. Нагороду йому вручив президент Федерації баскетболу України Олександр Волков.

У номінації «За чесну гру» (Fair Play) нагороду з рук легенди українського баскетболу Анатолія Поливоди отримала команда Туреччини. Лауреатів визначили за підсумком голосування тренерів команд-учасниць.

ТАБЛО УК

Чемпіонат Європи (U16)	
Матчі за 9—16 місця	
Україна — Швеція — 100:58	
Україна — Росія — 77:69	
Литва — Польща — 84:79	
Литва — Україна — 82:68	
1/2 фіналу	
Греція — Сербія — 49:65	
Іспанія — Італія — 57:51	
Фінал	
Сербія — Іспанія — 63:65	
Матч за третє місце	
Греція — Італія — 78:50	

Усейн Болт — ямайська блискавка

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Головним героєм світової першості в Москві став знаменитий спринтер з Карибського острова

Джастін Гетлін проти Усейна Болта. Поединок найяскравіших зірок сучасного спринту вінчав чемпіонат світу з легкої атлетики в російській столиці. Останній 47-й комплект нагород на доріжках Лужників розігрували в чоловічій естафеті 4 по 100 метрів. Родзинкою змагань найшвидших атлетів планети стало очне побачення лідерів двох блискавичних збірних — США та Ямайки.

На одному з цьогорічних етапів Діамантової ліги Болт на стометрівці сенсаційно поступився своєму конкурентові. У Москві все стало на свої місця. На останньому етапі рекордсмен світу блискавкою пронісся доріжкою стадіону: 37,36 — кращий результат сезону в світі. Гетлін приніс естафетну паличку другим — 37,66, третіми фінішував британець Чемберс — 37,80.

У російській столиці шестиразовий олімпійський чемпіон став уже восьмиразовим чемпіоном світу. І за новою традицією подарував свої золоті шпівки одному з уболівальників на трибунах. У відповідь організатори теж приготували

Король спринту мріє про перемогу на Іграх — 2016

для 26-річного ямайського спринтера своєрідний сюрприз. Дві церемонії нагородження — у бігу на 200 метрів і в естафеті — вони провели одну за одною. Адже головний герой в обох видах програми був один: Усейн Болт.

Український атлет Роман Авраменко показав п'ятий

результат у метанні списа — 82,05 м. Переміг у цьому виді чех В'ячеслав Весели, який метнув спис на 87,17 метра. Друге місце у фіналі Теро Піткамякі, третє — у Дмитрія Тарабіна з Росії.

Жіночій збірній України не вдалося зачепитися за медалі в естафеті 4 по 400 м. У фінальному забігові наша команда у складі Дарини Приступи, Ольги Ляхової, Аліни Логвиненко та Наталії Пигиди фінішувала із п'ятим результатом: 3 хвилини 27 секунд. Перемогу тут здобула команда Росії, другими стали американки, а третіми — британки.

Синьо-жовта дружина, здобувши дві золоті нагороди й одну бронзову, розділила восьме місце у медальному заліку з Чехією. Нагадаю, що тріумфували у столиці Росії семиборка Ганна Мальниченко та стрибун у висоту Богдан Бондаренко, «бронза» на рахунку Ольги Саладухи. Два роки тому в Кореї Україна здобула два комплекти нагород. Чемпіонкою світу стала Саладуха, третьою фінішувала наша жіноча команда в

естафеті 4 по 100 м. Першою у медальному заліку стала команда Росії (7—4—6), яка здобула більше золотих медалей, аніж США (6—13—6).

ТАБЛО УК

Чемпіонат світу з легкої атлетики	
Біг на 800 м	
Жінки	
1. Юніс Джепкоеч Сум (Кенія) — 1:57.38.	
2. Марія Савінова (Росія) — 1:57.80	
3. Бренда Мартінес (США) — 1:57.91	
...7. Наталія Лупу (Україна) — 1:59.79	
Метання списа	
В'ячеслав Весели (Чехія) — 87,17 метра	
2. Теро Піткамякі (Фінляндія) — 87,07	
3. Дмитрій Тарабін (Росія) — 86,23	
...5. Роман Авраменко (Україна) — 82,05	
Медальний залік	
1 Росія	7 4 6 17
2 США	6 13 6 25
3 Ямайка	6 2 1 9
4 Кенія	5 4 3 12
5 Німеччина	4 2 1 7
6 Ефіопія	3 3 4 10
7 Великобританія	3 0 3 6
8 Чехія	2 0 1 3
9 Україна	2 0 1 3
10 Франція	1 3 1 5

Новий керманич хокейної дружини

НАПЕРЕДОДНІ. Сьогодні в Донецьку головного тренера «Донбасу» Андрія Назарова буде представлено як наставника збірної України. Його помічником у головній команді країни стане відомий у минулому захисник київського «Сокола» та збірної країни Олександр Годинюк.

Перед новим керманичем керівники Федерації хокею України ставлять завдання повернути національну команду до елітного дивізіону світового хокею.

— У сезоні 2015/2016 ми повинні грати в одній групі з Канадою і Швецією, Чехією і Росією, — сказав журналістам Андрій Назаров. — Хотілося б досягнути цього вже наступного року. Однак фахівці вважають: якщо це станеться протягом наступних двох років, ми всі будемо молодцями. Я приїхав у Донецьк, щоб «Донбас» успішно виступив у розіграші Континентальної хокейної ліги. Тепер намагатимуся досягти результату і в роботі зі збіркою, — підкреслив російський фахівець.

Нагадаю, що наприкінці липня ФХУ звернулася до місцевого хокейного клубу по дозвіл на призначення головного тренера Андрія Назарова на аналогічну посаду у збірній України. Донецький колектив відповів згодою.

У рамках підготовки до нового сезону донецький клуб взяв участь у товариському турнірі. У розіграші Кубка губернатора Нижегородської області підопічні Назарова з рахунком 2:1 переграли московське «Динамо». У складі переможців відзначилися Подградські та Варламов. А у фіналі поступилися господарям — торпедівцям з Нижнього Новгорода 1:3.

МЕДИЦИНА

«Застосування нових технологій при будівництві Охматдиту веде до оновлення будівельно-нормативної бази»

Директор ДП «Укрмедпроектбуд» Ірина КОВАЛЬ

Українське суспільство з особливою увагою і надією стежить за будівництвом на території київського «Охматдиту». Там має постати така потрібна країні сучасна дитяча лікарня, побудована за світовими зразками і технологіями. Про хід робіт та новітні технології ми говоримо з директором ДП «Укрмедпроектбуд» Іриною Коваль.

УК Пані Ірино, з якими викликами вам доводиться стикатися в роботі над цим унікальним проектом?

— Така клініка має працювати чітко й ефективно, як живий організм. Тому перед нами стоїть подвійне завдання. З одного боку, залучити найкращі світові технології, передати їх українським лікарям. А з другого — адаптувати ці іноземні технології до українського законодавства, норм і правил. Ми їх добре знаємо, адже давно працюємо в медичній сфері України. Команда, що працює над цим проектом, сформована з кращих фахівців у проектуванні, будівництві, інженерії, медичній технології тощо. Ці люди справді живуть проектом та мають знання і досвід, щоб бажання створити сучасну дитячу лікарню в Україні стало реальністю.

Наприклад, основним централізованим джерелом теплопостачання нового корпусу «Охматдиту» стане автономна автоматична дахова котельня тепловою потужністю 7,5 МВт. У ній встановлюється сучасне енергозберігаюче та екологічне обладнання європейського рівня. Щоб впровадити цю технологію, яка не була унормована старим ДБН, необхідно було захистити та погодити це рішення на науково-технічній раді в Мінрегіонбуді.

Ми не просто запозичуємо європейські технології або проекти, ми використовуємо їх для виконання завдань, які диктують українська реальність і українські медики. Будівництво нового корпусу «Охматдиту» є великим національним проектом, що дає змогу нам залучати кращих іноземних консультантів, адже цей проект знаковий для всіх учасників.

Таким чином, ми дуже тісно співпрацюємо з компаніями — постачальниками обладнання як інженерного, так і медичного, що дозволяє нашим спеціалістам опанувати техніку монтажу та установки цього обладнання, роботу з ним. Так, при плануванні й будівництві бункера для лінійного прискорювача, а пізніше при монтажі

самого обладнання поряд із нашими спеціалістами — будівельниками, інженерами, лікарями — працюють інженери з Англії. При влаштуванні боксів для трансплантації кісткового мозку — німці.

«Найсучасніші технології» — це не просто слова. Наприклад, дах та фасад будуються із застосуванням технологій енергозбереження, які дадуть можливість лікарні економити мільйони гривень на рік.

На місці чотирьох знесених корпусів сьогодні ми маємо нову будівлю площею 67 тис. кв. м, завершуються роботи з влаштування фасаду та зовнішніх мереж.

У нас відмінний від традиційного для України спосіб організації робіт. Наше підприємство виконує функції замовника в найповнішому обсязі: передпроектний збір даних, проектування, будівництво, оснащення, організація навчання персоналу. Ми навіть зараз допомагаємо: порахували, скільки буде треба коштів для роботи нового корпусу в рік — щоб лікарня вчасно зробила заявку до держбюджету. Тобто повністю ведемо і курируємо проект. Це європейська модель. А для виконання робіт ми залучаємо кращих. Це 23 українські компанії — проектування, будівництво, інженерія, вентиляція, пожежна безпека, інформаційні технології тощо. Понад 20 світових компаній — лідери виробники медобладнання.

УК Проект коштує два мільярди гривень, а ви отримали наразі лише 400 мільйонів. Чи встигнете завершити все у визначений термін — до кінця 2014 року?

— До цих пір основні витрати йшли на загальнобудівельні роботи, де

максимально використовувались вітчизняні матеріали, вони відносно недорогі. Пік витрат починається, коли треба закуповувати й встановлювати інженерне й медичне обладнання. Тобто співвідношення витрат будівництво/оснащення (обладнання) приблизно 40/60. Так, фінансування було не таке ритмічне, як хотілося б, але ці складнощі ми долаємо.

Щодо коштів, то на сьогодні вже є відповідні рішення уряду, якими передбачено виділення коштів в 2013 та 2014 роках. Отже, потрібно лише пройти певні технічні, паперові процедури. Гадаю, з урахуванням величезної уваги суспільства до проекту все пройде якнайшвидше.

У свою чергу, ми включимо компенсаційні механізми: збільшення кількості працюючих на майданчику, роботу у кілька змін. На якості це в жодному разі не позначиться. Та й ніхто не дасть нам працювати неякісно. Адже за будівництвом — потрібний контроль: уряд та депутати, лікарі, громадськість. Не рахуючи технологічного контролю і контролю держорганів.

УК Чи зможуть наші лікарі користуватися цими технологіями?

— Ми супроводжуємо процес навчання лікарів, організовуємо поїздки в різні закордонні клініки. Роботи з лінійним прискорювачем команда лікарів вчиться вже з кінця 2012 року. Як тільки його змонтують, вони отримають доступ, розгантимуть його і почнуть працювати в тестовому режимі вже на своїй території.

«Охматдит» уже працює з інтернами, а опікунська рада дає можливість лікарям вчити ні-

мецьку та англійську. Мова потрібна для того, щоб швидко і на високому рівні опанувати світові методики лікування та імпортне обладнання. Нікого не здивуєш апаратом швидкої вентиляції легень чи магнітно-резонансним томографом, але це будуть нові моделі. Ми вимагаємо від постачальників включати в комплект поставки і навчання лікарів.

Нами вже відпрацьовано технологічні карти: яке і де буде розташовано обладнання, завідувачі відділеннями знають, як функціонуватиме їх підрозділ. Створюється сучасна інформаційна система, яка дозволить управляти даними на кожного хворого, дасть лікарю віддалений доступ до карти пацієнта, вести складський облік. А ще — забезпечить контроль за призначеннями, ефективністю роботи лікаря, управління потоками пацієнтів тощо.

УК Що стане родзинкою нової лікарні?

— Гадаю, що Центр онкогематології та ТКМ, де проводитиметься і трансплантація від неродинного донора. Це 16 палат-боксів. 16 світів, у кожному з яких будуть безпечно лікуватися діти без імунітету (така лікувальна методика: щоб прижився кістковий мозок, доводиться повністю подавляти власний імунітет хворого). А ще високотехнологічні операційні. Нині на подібні операції дітей доводиться возити за кордон, що дуже дорого для батьків та країни. Нова лікарня заощадить бюджету величезні кошти. Проте головне — це збережені дитячі життя.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 21 березня 2002 року № 277

1. Внести до Указу Президента України від 21 березня 2002 року № 277 «Про переліки посад військовослужбовців і працівників правоохоронних органів, що підлягають заміщенню особами вищого офіцерського (начальницького) складу, та граничних військових і спеціальних звань за цими посадами» (зі змінами, внесеними Указами від 15 серпня 2003 року № 837, від 18 березня 2004 року № 336 та від 14 серпня 2012 року № 472) такі зміни:

- 1) додаток № 6 до Указу викласти в новій редакції (додається);
- 2) додаток № 8 до Указу виключити.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
15 серпня 2013 року
№ 425/2013

ДОДАТОК № 6

до Указу Президента України від 21 березня 2002 року № 277 (в редакції Указу Президента України від 15 серпня 2013 року № 425/2013)

ПЕРЕЛІК

посад, що підлягають заміщенню особами вищого начальницького складу, та граничних спеціальних звань за цими посадами в апараті Міністерства доходів і зборів України та його територіальних органах

Посада	Звання
1	2
Міністр	головний державний радник податкової та митної справи
Перший заступник Міністра	державний радник податкової та митної справи I рангу
Заступник Міністра, заступник Міністра — керівник апарату	державний радник податкової та митної справи II рангу
Директор Департаменту	державний радник податкової та митної справи III рангу
Начальник Головного управління Міністерства доходів і зборів України в Автономній Республіці Крим, Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Київській, Луганській, Львівській, Одеській, Харківській областях, м. Києві,	державний радник податкової та митної справи II рангу

Міжрегіонального головного управління Міністерства доходів і зборів України — Центрального офісу з обслуговування великих платників

Начальник Київської, Київської міжрегіональної, Луганської, Львівської, Південної, Сумської, Східної, Харківської, Чернівецької, Чернігівської, Чопської, Ягодинської митниць Міністерства доходів і зборів України

Начальник Головного управління Міністерства доходів і зборів України у Вінницькій, Волинській, Житомирській, Закарпатській, Івано-Франківській, Кіровоградській, Миколаївській, Полтавській, Рівненській, Сумській, Тернопільській, Херсонській, Хмельницькій, Черкаській, Чернівецькій, Чернігівській областях, м. Севастополі

Начальник Вінницької, Дніпропетровської, Житомирської, Запорізької, Івано-Франківської, Кіровоградської, Кримської, Миколаївської, Полтавської, Рівненської, Севастопольської, Тернопільської, Херсонської, Хмельницької, Черкаської митниць Міністерства доходів і зборів України

Перший заступник начальника Головного управління Міністерства доходів і зборів України в Автономній Республіці Крим, Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Київській, Луганській, Львівській, Одеській, Харківській областях, м. Києві, Міжрегіонального головного управління Міністерства доходів і зборів України

Центрального офісу з обслуговування великих платників

Перший заступник начальника Київської, Київської міжрегіональної, Луганської, Львівської, Південної, Сумської, Східної, Харківської, Чернівецької, Чернігівської, Чопської, Ягодинської митниць Міністерства доходів і зборів України

Начальник Спеціалізованої

державний радник податкової та митної справи II рангу

державний радник податкової та митної справи III рангу

державний радник податкової та митної справи III рангу

державний радник податкової та митної справи III рангу

державний радник податкової та митної справи III рангу

державний радник податкової

лабораторії з питань експертизи та досліджень Міністерства доходів і зборів України, директор Департаменту спеціалізованої підготовки та кінологічного забезпечення Міністерства доходів і зборів України, Інформаційно-довідкового департаменту Міністерства доходів і зборів України

Начальник Головного слідчого управління фінансових розслідувань Головного оперативного управління, Головного управління внутрішньої безпеки Міністерства доходів і зборів України

Перший заступник (заступник) начальника Головного слідчого управління фінансових розслідувань, Головного оперативного управління, Головного управління внутрішньої безпеки Міністерства доходів і зборів України

Заступник начальника Головного управління Міністерства доходів і зборів України в Автономній Республіці Крим, Дніпропетровській, Донецькій, Запорізькій, Київській, Луганській, Львівській, Одеській, Харківській областях, м. Києві, Міжрегіонального головного управління Міністерства доходів і зборів України — Центрального офісу з обслуговування великих платників — начальника слідчого управління фінансових розслідувань

Глава Адміністрації Президента України С. ЛЬОВЧОКІН

та митної справи III рангу

генерал-лейтенант податкової міліції

генерал-майор податкової міліції

генерал-майор податкової міліції.

ОГОЛОШЕННЯ

ДО УВАГИ ОГИЛЬЧИНА ІВАНА ВАСИЛЬОВИЧА.

Приватне підприємство «Удача плюс» повідомляє вас про необхідність негайного вивезення з приміщення №89 (вісімдесят дев'ять) у будинку №19/7, по вулиці Липській у місті Києві майна (речей), яке знаходиться у вказаному приміщенні та з ваших слів належить ТОВ «Огильчин капітал» (або Огильчину Івану Васильовичу), перелік якого зазначено у протоколі опису від 15.08.2013 р., складеному старшим слідчим СВ Печерського РУ ГУ МВС України в м. Києві.

У разі невиконання цієї вимоги у семиденний термін Приватне підприємство «Удача плюс» ставить вас до відома, що вказане майно (речі) буде передано на відповідальне зберігання іншій особі з покладенням на вас усіх витрат, пов'язаних зі здійсненням такого зберігання зазначеного вище майна.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

ЛІТО НЕ ПРОЩАЄТЬСЯ. Молоді завжди поспішають жити. До завершення найтеплішої календарної пори ще майже два тижні. А в різних куточках України молодь оголошує водяні бої. Найближчі пройшли минулої суботи у Запоріжжі: майже тисяча засмаглих і не дуже містян зібралася на правобережному пляжі козацького краю, де, поділившись на дві команди — «білих» і «чорних», щедро поливали одне одного водою з пластикових

пляшок, дитячих пістолетів, відер тощо. Битва тривала й у водах Дніпра, куди члени команд забігали поповнити запаси. Таким чином відзначали останні спекотні літні дні. Однак, якщо вірити Гідрометцентру, спека ще й не думає відступати. Тож варто чемненно перепросити і Дніпро-Славу, й інші водойми, що рятували у гарячу пору, та насолоджуватися тривалим пляжним сезоном, аби взимку було що згадати.

Коли здоров'я і музика разом

ПОДВІЙНЕ БЛАГО. Школа-табір «Гармонія» 22 роки піклується про дітей

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Літня школа-табір «Гармонія», що в селищі Чинадійово Мукачівського району, незвичайна тим, що вона і оздоровлює, і творчо розвиває обдарованих дітей Закарпаття. Її очолює увесь час роботи директор місцевої дитячої

школи мистецтв Михайло Фендик. Цьогоріч набрали для оздоровлення та розвитку творчих здібностей 90 дітей — переможців обласних, всеукраїнських та міжнародних творчих конкурсів. У таборі для них проводили майстер-класи відомі музиканти з гри на баяні, акордеоні, скрипці, віолончелі, фортепіано, ду-

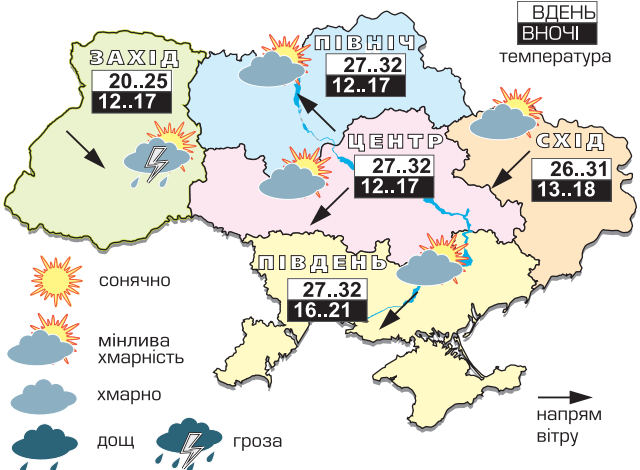
хових інструментах — саксофоні, кларнеті, трубі, флейті та інших. Серед них — заслужений працівник культури України Володимир Стегней, заслужений артист України Ференц Томич, Наталія Шіпош, Маріанна Сокач, викладачі Марія Лоскоріх, Сергій Крицький. Таку практику схвалюють як

талановиті діти, так і їхні батьки. А як корисно дітям з районів і міст усієї області відвідувати уроки відомих викладачів!

У школі-таборі не гайнували можливостей і для цікавих подорожей, екскурсій. Це були захоплюючі мандри до гірської Раківщини з відвіданням аквапарку у Тячеві, поїздки до оздоровчого комплексу із термальними водами в Косині Берегівського району, на водоспад Шипот та в інші місця. Чимало було інтелектуальних, творчих конкурсів, вікторин, розваг, спортивних змагань.

— Досвід і результати роботи цього табору, безумовно, заслуговують на увагу, — сказала голова обласної профспілки працівників культури Наталія Товтин. — Десятки його вихованців працюють у закладах культури і мистецтва області, України та за кордоном. Можливо, варто було б, акумулювавши кошти, створити на цій базі літню школу-табір для творчо обдарованих дітей з усієї країни та організувати роботу закладу у три зміни протягом усього літнього сезону.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 21 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+12 +17	+27 +32	Черкаська	+12 +17	+26 +31
Житомирська	+12 +17	+27 +32	Кіровоградська	+11 +16	+26 +31
Чернігівська	+11 +16	+25 +30	Полтавська	+11 +16	+25 +30
Сумська	+11 +16	+25 +30	Дніпропетровська	+13 +18	+27 +32
Закарпатська	+14 +19	+25 +30	Одеська	+16 +21	+28 +33
Рівненська	+12 +17	+25 +30	Миколаївська	+16 +21	+28 +33
Львівська	+12 +17	+19 +24	Херсонська	+16 +21	+27 +32
Івано-Франківська	+11 +16	+19 +24	Запорізька	+15 +20	+27 +32
Волинська	+13 +18	+20 +25	Харківська	+12 +17	+25 +30
Хмельницька	+13 +18	+27 +32	Донецька	+14 +19	+26 +31
Чернівецька	+12 +17	+24 +29	Луганська	+13 +18	+25 +30
Тернопільська	+12 +17	+20 +25	Крим	+16 +21	+27 +32
Вінницька	+12 +17	+27 +32	Київ	+15 +17	+29 +31

Укргідрометцентр

Сезон дикої качки

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

НІ ПУХУ, НІ ПЕРА! «Бути чи не бути?» — розмірковували в Чернівецькій облдержадміністрації стосовно відкриття за графіком мисливського сезону. Нечувана спека підвищила в лісах рівень пожежної небезпеки. Однак, проаналізувавши ситуацію, вислухавши думку егерських служб держлісгоспів, вирішили не порушувати традицій і не позбавляти мисливців довгоочікуваного щастя. Сезон оголошено, він триватиме до грудневих морозів. Полувати дозволено в усіх районах, окрім високогірного Путильського.

До відкриття сезону спеціалісти Чернівецького обласного управління лісового та мисливського господарства провели загальний облік диких тварин, які мешкають у підпорядкованих управління мисливських угіддях. Нарахували 32 зубри, 19 ведмедів, 593 олені та 1668 козуль, 774 дикі кабани, понад 100 лисиць і близько тисячі зайців.

— Користувачі мисливських угідь, а їх площа в області становить 633,6 тисячі гектарів, приділяють значну увагу біотехнічним заходам, направленим на відтворення, збереження та охорону державного мисливського фонду, ведеться боротьба із шкідливими тваринами, відновлюється волеєрне господарство краю, — розповідає начальник Чернівецького обласного управління лісового та мисливського господарства Ігор Чебан. — Також постійно проводять заходи із виявлення порушників мисливського законодавства. Зокрема, за перше півріччя до адміністративної відповідальності притягнуто 30 осіб.

АНОНС

Завтра читайте в «Орієнтирі»:

- ✓ Постанова Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку визначення товарів, що ввозяться на митну територію України для використання у промисловому виробництві моторних транспортних засобів»
- ✓ Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження Стратегії розвитку морських портів України на період до 2038 року»
- ✓ Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про призначення стипендії Кабінету Міністрів України видатним спортсменам, тренерам та діячам фізичної культури і спорту»

ТИБЕТСЬКИЙ РЕЦЕПТ ЧОЛОВІЧОЇ СИЛИ

ЯРСАГУМБА
Yarsagumba

Ярсагумба працює
ШВИДКО ТА ЕФЕКТИВНО!

Науково-розроблений комплекс на основі
сильних натуральних тибетських компонентів

ПРОСТО ПРИЙМІТЬ ЯРСАГУМБУ
ЗА 2 ГОДИНИ ДО ІНТИМНОЇ БЛИЗЬКОСТІ, І ВИ ВІДЧУЄТЕ
РЕЗУЛЬТАТИ, ЯКІ БУДУТЬ РАДУВАТИ ВАС ПРОТЯГОМ 3-х ДНІВ!

ГАРЯЧА ЛІНІЯ 0-800-50-50-52

ТЕЛЕФОН в м. КИЄВІ (044) 454-14-41

КОНФІДЕНЦІЙНА КОНСУЛЬТАЦІЯ І ЗАМОВЛЕННЯ WWW.YARSAGUMBA.COM.UA

(дзвінок у межах України зі стаціонарного телефону безкоштовний, з мобільного - за тарифами оператора)
Не є лікарським засобом. Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи МОЗ України від 01.07.2010 р. №05.03.02-03/45180

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukecc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 31091. Тираж 40317

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua